

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 23.07.1997
COM(97) 402 def.

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

**OVER HET BEHEER VAN
DE PREFERENTIELE DOUANETARIEFREGELINGEN**

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE OVER HET BEHEER VAN DE PREFERENTIELE DOUANETARIEFREGELINGEN

(samenvatting)

Het belang van de preferentiële douanetariefregelingen

Als eerste handelsblok van de wereld stelt de Gemeenschap haar economische macht ten dienste van een extern beleid waarvan de preferentiële douanetariefregelingen tot de belangrijkste instrumenten behoren.

Deze regelingen, die in achtereenvolgende stadia (associatie van de West-Europese landen, ontwikkelingshulp, voorbereiding op de toetreding van de voormalige Oostbloklanden, Middellandse-Zeebeleid, toenemend handelsverkeer met Aziatische landen) steeds in belang hebben toegenomen, zijn momenteel op een zeer groot deel van het handelsverkeer van toepassing. Deze regelingen, die eerst de uitzondering waren, zijn nu praktisch de regel geworden. Ze zijn van groot belang voor het buitenlandse beleid van de Gemeenschap en voor de strategie van het bedrijfsleven.

Algemene problematiek

De Commissie is van oordeel dat zelfs indien bij de toepassing van de preferentieregelingen misbruiken hebben plaatsgevonden die tot douaneproblemen hebben geleid, deze regelingen toch in een breder beleidsverband moeten worden gezien.

Voorts mag bij de nadere bepaling van de voorwaarden waarop deze regelingen moeten worden toegepast het doel ervan niet uit het oog worden verloren, namelijk de ontwikkeling van de begunstigde landen (in het bijzonder na de Top van Singapore), de bevordering van de samenwerking met partnerlanden en de voorbereiding van kandidaat-landen op de toetreding.

Een groot politiek belang voor de Gemeenschap in haar geheel

Het Europees Parlement heeft zeer veel belangstelling voor twee essentiële aspecten van dit vraagstuk: fraudebestrijding en het externe ontwikkelingsbeleid van de Gemeenschap.

De Raad, van zijn kant, heeft, toen de tekortkomingen van de regelingen aan het licht kwamen, bij het besluit van 28 mei 1996 aan de Commissie gevraagd een studie in te stellen naar de voorwaarden voor de invordering van de verschuldigde douanerechten.

De gevraagde studie moet aan twee doeleinden beantwoorden die niet tegenstrijdig zijn:

- de vergemakkelijking van het handelsverkeer;
- het tegengaan van misbruiken, zodat alleen degenen voor wie de tariefpreferenties zijn bestemd, ervan profiteren.

Analyse van de tekortkomingen van de preferentieregelingen met het oog op een verbetering van die regelingen

De eigenlijke mededeling bestaat uit twee delen. In het eerste deel worden de tekortkomingen van de regelingen besproken. In het tweede deel worden voorstellen gedaan ter verbetering van die regelingen.

De actoren van de preferentieregelingen

De actoren van de preferentieregelingen zijn dikwijls mede-verantwoordelijk voor de bestaande misbruiken, maar ze zijn er ook vaak het slachtoffer van.

- *De bedrijven in de Gemeenschap*: ze hebben voordeel bij het gebruik van de regelingen, maar kunnen als eersten door onregelmatigheden worden getroffen, met name de importeurs die de douaneschuld moeten betalen. Volgens een constante jurisprudentie dragen de importeurs het handelsrisico dat aan het gebruik van die regelingen is verbonden.
- *De douaneautoriteiten van de lidstaten*: zij hebben een grote verantwoordelijkheid voor de toepassing van de regelingen: ze moeten letten op fraude en onregelmatigheden en ontdoken rechten navorderen.
- *De autoriteiten van de begunstigde landen*: deze zijn verantwoordelijk voor de afgifte van de certificaten van oorsprong;
- *De producenten en exporteurs in derde landen*: zij moeten de autoriteiten van de derde landen om de afgifte van certificaten van oorsprong verzoeken.

Oplossingen

Onder meer kan worden gedacht aan:

- de regeling van gevallen in het verleden op grond van de wetgeving die van kracht is op het moment dat de feiten worden geconstateerd, overeenkomstig de uitspraak van het Hof dat het vertrouwen in een certificaat van oorsprong normalerwijze niet beschermd is, daar dit element een 'normaal handelsrisico' is;
- het herstel van het vertrouwen in deze regelingen, met name door ervoor te zorgen dat de lidstaten, die op de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor de toepassing van de regelingen, dit op eenvormige en geharmoniseerde wijze doen;
- het verantwoordelijk maken van al degenen die bij de toepassing van de preferentieregelingen betrokken zijn, in hun wederzijdse belang, zodat deze hun verplichtingen ter zake nakomen en ervoor zorgen dat ze deze kunnen nakomen;
- de vaststelling van voorschriften, in de gevallen waarin dit nodig is.

Inhoudsopgave

1. Inleiding

1.1 *De preferentiële douanetariefregelingen: de Gemeenschap als middelpunt van het grootste netwerk van preferentiële handelsovereenkomsten ter wereld*

1.2 *Onregelmatigheden bij de toepassing van de tariefpreferenties*

1.3 *Doel van deze mededeling*

2. Achtergronden, vorm en betekenis van de preferentiële douanetariefregelingen

2.1 *Politieke, historische en geografische achtergronden*

2.2 *Politieke en economische betekenis*

2.3 *Twee verschillende rechtsvormen*

3. Werking van de preferentiële douanetariefregelingen

3.1 *Handelsverkeer dat onder deze regelingen valt*

3.2 *Preferentiële oorsprongsregels*

3.2.1 *Het doel van de preferentiële oorsprongsregels*

3.2.2 *De basismechanismen van de preferentiële oorsprongsregels*

4. Actoren van de preferentiële douanetariefregelingen

4.1 *Economische actoren*

4.1.1 *Bedrijven buiten de Gemeenschap*

4.1.2 *Importeurs in de Gemeenschap*

4.1.3 *Goede trouw van de importeurs en handelsrisico*

4.2 *De autoriteiten van de begunstigde landen*

4.3 *De autoriteiten van de lidstaten*

5. Onregelmatigheden bij de toepassing van de preferentiële douanetarieven

5.1 *Onregelmatigheden of fraude op het gebied van de preferentiële oorsprong*

5.2 *Betrokken producten*

5.3 *Verantwoordelijkheid van bedrijven en van autoriteiten voor deze onregelmatigheden.*

5.3.1 *Bedrijven buiten de Gemeenschap*

5.3.2 *Bedrijven in de Gemeenschap*

5.3.3. *Autoriteiten van de begunstigde landen*

5.3.4. *Autoriteiten van de lidstaten*

5.4 *Klachten van importeurs*

5.5 *Onregelmatigheden in de bijzondere context van de minst ontwikkelde landen*

6. *Gevolgen van de problemen bij de toepassing van de preferentieregelingen*

6.1 *Gevolgen voor het beleid van de Gemeenschap*

6.1.1 *Gevolgen van de producenten*

6.1.2 *Gevolgen voor de importeurs*

6.2 *Economische gevolgen voor de derde landen*

6.3 *Gevolgen voor de lidstaten en de Commissie*

7. *De toekomst van de preferentiële douanetariefregelingen*

7.1 *De uitbreiding van de Gemeenschap en de gevolgen daarvan voor de preferentiële douanetariefregelingen*

7.2 *De vermindering van de tariefvoordelen voor bepaalde producten*

7.3 *De aanpassing van de oorsprongsregels aan de nieuwe context van de wereldhandel*

8. *De keuze van de Commissie*

9. *Maatregelen om de werking van de preferentieregelingen te verbeteren*

9.1 *Maatregelen waaraan reeds wordt gewerkt*

9.1.1 *De modernisering van de oorsprongsregels*

9.1.2 *Het beheer van de preferentieregelingen door de douanediens ten van de begunstigde landen*

9.1.3 *Acties in de begunstigde landen*

9.1.4 *Controles op de praktische toepassing van de preferentieregelingen in de Gemeenschap*

9.2 *Bestaande en ontbrekende instrumenten*

9.2.1 *Bestaande instrumenten*

9.2.2 *Ontbrekende instrumenten*

9.3 *Te nemen maatregelen*

9.3.1 *Een strictere toepassing van de bestaande voorschriften*

9.3.2 *Maatregelen om in lacunes te voorzien*

9.3.3 *Flankerende maatregelen*

9.3.4 Toekomstige ontwikkelingen

Bijlagen

- I: a) Lijst van overeenkomsten en regelingen op het gebied van tariefpreferenties (1.7.1997)
- b) Lijst van douane-unies waarbij de Gemeenschap partij is
- c) Interne maatregelen
- II: Ontdekte fraudegevallen

1. Inleiding

Overeenkomstig artikel 152 van het Verdrag (Besluit nr. 96/C 170/01 van 28 mei 1996 betreffende de boeking achteraf van de douaneschuld¹) heeft de Raad de Commissie verzocht een studie uit te voeren over de problemen die zich bij de toepassing van de preferentiële douanetarieven en met name bij de invordering van de douanerechten voordoen, daar de schuld van de invorderingsproblemen deels ontstaan door onregelmatigheden in de begunstigde landen die normalerwijze niet door de bedrijven in de Gemeenschap ontdekt kunnen worden.

Bij het opstellen van deze studie heeft de Commissie het wenselijk geacht ook andere aspecten van de preferentiële douanetariefregelingen te onderzoeken, omdat ze reeds eerder had geconstateerd dat deze tot talrijke onregelmatigheden aanleiding gaven. Bij het zoeken naar oplossingen voor deze problemen mag de Commissie echter niet uit het oog verliezen dat de Gemeenschap verschillende verplichtingen moet nakomen: ze moet ontwikkelingshulp verlenen; de economische betrekkingen met haar partners versterken, erop toezien dat de douanewetgeving wordt nageleefd, en de legitieme belangen van het bedrijfsleven in het oog houden. Bovendien moet ze ervoor zorgen dat de Gemeenschap geen inkomsten derft.

1 *Preferentiële douanetariefregelingen: de Gemeenschap als middelpunt van het grootste netwerk van preferentiële handelsovereenkomsten ter wereld*

De Gemeenschap is in het algemeen de meest toegankelijke markt ter wereld. Het is overigens voor een groot deel aan haar open handelsbeleid te danken dat de Gemeenschap een belangrijke machtspositie in de wereld heeft verworven.

De Gemeenschap heeft overeenkomsten gesloten met of tariefpreferenties toegestaan aan bijna 200 landen of gebieden. Bijna alle landen ter wereld, met uitzondering van de Verenigde Staten, Japan en enkele andere landen, komen op die manier, bij de invoer van hun producten in de Gemeenschap, voor een preferentiële behandeling in aanmerking (zie bijlage I). De producten die voor de preferentiële behandeling in aanmerking komen en de preferentiële marge ten opzichte van de rechten voor de meestbegunstigde natie verschillen per regeling. Naar raming wordt momenteel ongeveer de helft van de goederen die in de Gemeenschap wordt ingevoerd in het kader van een preferentieregeling ingevoerd.

De problemen die zich op dit gebied voordoen, doen zich ook voor in het kader van de douane-unies waarbij de Gemeenschap partij is.

1.2 *Onregelmatigheden bij de toepassing van de tariefpreferenties*

De Commissie wordt regelmatig door haar eigen onderzoek- en/of controlediensten, de Rekenkamer en de lidstaten in kennis gesteld van onregelmatigheden die zich bij de toepassing van de preferentieregelingen voordoen. Sinds enige tijd onderneemt ze samen met de lidstaten monitoringacties om de problemen vast te stellen die zich op dit gebied voordoen. Gebleken is dat de problemen ontstaan door de wijze waarop de verschillende actoren (autoriteiten en bedrijven in de begunstigde landen en in de Gemeenschap) deze regelingen toepassen of niet toepassen en door enige lacunes in de regelgeving.

¹ PB C nr. 170 van 14.6.1996, blz. 1

Zoals later zal worden beschreven ligt het handelsvoordeel dat door de onterechte toepassing van een preferentieel recht wordt verkregen, met name door de niet-naleving van de oorsprongsregels, aan deze onregelmatigheden ten grondslag. Naast de negatieve gevolgen op het gebied van de douanerechten (onterechte toekenning van een preferentieel tarief), hebben de onterecht verkregen handelsvoordelen schadelijke gevolgen voor het handelsbeleid, ook op de meest gevoelige gebieden van de economie van de Gemeenschap (ontduiking van anti-dumpingmaatregelen en van kwantitatieve contingenten).

Bij controles in de begunstigde landen blijkt dat vermoedens van fraude voor een groot deel gegrond zijn, daar vaak bij 70 tot 100% van de gecontroleerde invoertransacties onregelmatigheden worden vastgesteld. In tabel II wordt een overzicht gegeven van de schade die hierdoor ontstaat.

Deze fraudegevallen, die vanuit politiek en economisch oogpunt onaanvaardbaar zijn, vormen bovendien een bedreiging voor de doelstellingen van deze regelingen, voor het concurrentievermogen en het voortbestaan van de industrie in de Gemeenschap en voor een eerlijke handel. Bovendien is het legitieme vertrouwen dat de bedrijven in deze regelingen zouden moeten hebben, hierdoor sterk aangetast. Tenslotte betekenen deze fraudegevallen ook een belangrijk verlies aan eigen middelen van de Gemeenschap.

Gezien de omvang van dit probleem heeft de Commissie besloten het in zijn geheel te onderzoeken. De conclusies van dit onderzoek zijn in deze mededeling opgenomen.

1.3 Doel van deze mededeling

In deze mededeling worden dus de onregelmatigheden besproken die bij de toepassing van de preferentieregelingen aan het licht zijn gekomen, en wordt de werking van de regeling met de doelstellingen vergeleken.

De oorzaken van deze tekortkomingen worden besproken, alsmede de gevolgen, zowel voor de Gemeenschap als voor de begunstigde landen, zowel voor de bedrijven als voor de begroting van de Gemeenschap. Daarna worden oplossingen voorgesteld, met een tweeledig doel:

- een doelmatiger toepassing van deze regelingen: de verschillende actoren in de lidstaten en de begunstigde landen dienen aan hun verantwoordelijkheid te worden herinnerd, zonder dat de schuld van de onregelmatigheden te veel op een bepaalde actor wordt gelegd;
- de handhaving van het handelsbeleid van de Gemeenschap: gezorgd dient te worden dat dit op evenwichtige wijze wordt toegepast en dat het doel, namelijk de ontwikkeling van de partnerlanden, en met name de minst ontwikkelde landen, wordt bereikt.

2. Achtergronden, vorm en betekenis van de preferentiële douanetariefregelingen

2.1 Politieke, historische en geografische achtergronden

Door middel van deze regelingen tracht de Gemeenschap een bijdrage te leveren aan de ontwikkelingshulp. Ze heeft in dit verband de Overeenkomst van Lomé gesloten en heeft regelingen vastgesteld voor landen en gebiedsdelen overzee. Onder auspiciën van de Verenigde Naties heeft de Gemeenschap het belangrijkste schema van algemene preferenties (SAP) ter wereld opgezet, dat voornamelijk Aziatische en Latijns-Amerikaanse landen ten goede komt.

De toetreding van elke nieuwe lidstaat wordt sinds het begin van de jaren 70 voorafgegaan door handelsovereenkomsten waarbij geleidelijk een vrijhandel tot stand wordt gebracht, als voorbereiding op de eigenlijke toetreding. Dergelijke handelsovereenkomsten zijn gesloten met de EVA-landen en vervolgens met de Midden- en Oost-Europese landen. De toetreding van nieuwe lidstaten wordt dus altijd voorafgegaan door overeenkomsten die in preferentiële douanetarieven voorzien.

Voorts onderhoudt de Gemeenschap nauwe economische betrekkingen met haar buurlanden, zoals Noorwegen en IJsland (in het kader van de Europese Economische Ruimte - EER), Zwitserland (in het kader van de EVA), de Middellandse-Zeelanden en enkele landen waarmee ze een douaneunie heeft gesloten (Andorra, San Marino, Turkije).

2.2 Politieke en economische betekenis

In het kader van de preferentiële douanetariefregelingen kunnen goederen, en vooral industrieproducten, vrij van rechten of tegen verminderde rechten in de Gemeenschap worden ingevoerd.

Deze regelingen zijn een onderdeel van het handelsbeleid van de Gemeenschap en vormen een belangrijke ondersteuning van haar buitenlandse beleid. Ze spelen een belangrijke rol bij het totstandbrengen van speciale banden met partnerlanden, zoals bijv. de derde landen die lid zijn van de EER. De tariefpreferenties vormen een belangrijke stimulans voor de bedrijven om in de partnerlanden aan te kopen. Voorts zijn deze preferenties een instrument van het ontwikkelingsbeleid omdat de producten uit de ontwikkelingslanden hierdoor gemakkelijker op de EG-markt kunnen worden afgezet, terwijl de industrialisering van de ontwikkelingslanden en de investeringen in die landen hierdoor worden gestimuleerd. Met deze regelingen wil de Gemeenschap op geleidelijk en harmonieuze wijze bijdragen tot een duurzame economische en sociale ontwikkeling van die landen.

In dit verband wordt erop gewezen dat de Commissie, in haar Mededeling betreffende de verbetering van de markttoegang voor de minst ontwikkelde landen (COM 97/156 def. van 16 april 1997) haar doelstellingen heeft uiteengezet wat de toegang van deze landen tot de EG-markt betreft, namelijk de integratie van deze landen in de wereldeconomie. Tevens heeft de Commissie een Groenboek

gepubliceerd over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen op de drempel van de XXIe eeuw, ten einde de politieke en economische banden tussen de Europese Unie en deze landen te versterken.

2.3 Twee verschillende rechtsvormen

Overeenkomstig de internationale voorschriften inzake de handel, kunnen preferentiële douanetariefregelingen een van de volgende rechtsvormen aannemen, hetgeen voor de toepassing ervan niet zonder belang is. Het gaat ofwel om

- *conventionele regelingen* (overeenkomsten), die doorgaans geheel of gedeeltelijk wederkerig zijn (Europese Economische Ruimte, overeenkomsten met de EVA-landen, de Midden- en Oost-Europese landen, de Middellandse-Zeelanden, de Overeenkomst van Lomé, douane-unies); of om
- *autonome regelingen*. Er is geen overeenkomst gesloten en er is geen sprake van wederkerigheid (regelingen ten gunste van de overzeese landen en gebiedsdelen, stelsel van algemene preferenties, regelingen ten gunste van de landen op het grondgebied van het voormalige Joegoslavië).

3. Werking van de preferentiële douanetariefregelingen

3.1. Handelsverkeer dat onder deze regelingen valt

Het is niet zo dat de gehele handel met de begunstigde derde landen in het kader van deze regelingen plaatsvindt.

Het feit dat bepaalde producten uit een bepaald land voor tariefpreferenties in aanmerking komen, betekent niet dat de gehele uitvoer van deze producten naar de Gemeenschap een preferentiële behandeling verkrijgt. In alle preferentiële overeenkomsten en regelingen zijn economische criteria en douanecriteria opgenomen (nomenclatuur, douanewaarde en vooral oorsprongsregels) waaraan de producten moeten voldoen om voor de preferentiële behandeling in aanmerking te komen. Voor producten die niet onder de regeling vallen en voor producten die niet aan de criteria voldoen, moeten bij invoer in de Gemeenschap de normale rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden betaald.

Voorts wordt erop gewezen dat de toepassing van deze regelingen facultatief is.

3.2 Preferentiële oorsprongsregels

Zoals hierboven vermeld, dienen de producten aan bepaalde criteria te voldoen, waarvan de zogenaamde 'oorsprongsregels' de belangrijkste zijn. Gewoonlijk zijn deze regels in een afzonderlijk protocol of besluit opgenomen dat meestal aan de desbetreffende overeenkomst of regeling is gehecht.

3.2.1 Doel van de preferentiële oorsprongsregels

Doel van deze regels is het voordeel van de preferentiële behandeling aan de producten van de partnerlanden of de begunstigde landen voor te behouden, zonder dat deze behandeling aanleiding geeft tot een verlegging van het

handelsverkeer ten nadele van de Gemeenschap. Deze regels zijn zo opgesteld dat ze enerzijds de economische integratie bevorderen door wederzijdse voordelen in het kader van conventionele betrekkingen en anderzijds bijdragen aan de industriële ontwikkeling van de begunstigde landen, door deze landen in staat te stellen hun middelen ten eigen bate te exploiteren. Daarom bevatten de oorsprongsregels, die per regeling slechts weinig uiteenlopen, normen die ten doel hebben het gebruik van grondstoffen uit niet-begunstigde landen te beperken en ervoor te zorgen dat belangrijke bedrijfstakken zich blijvend in het partnerland of het begunstigde land vestigen.

Met het oog op de economische integratie bevatten de oorsprongsregels ook bepalingen inzake 'cumulatie', wat wil zeggen dat het begunstigde land bij het vervaardigen van producten ook gebruik kan maken van materialen die uit een ander begunstigd land en/ of de Gemeenschap afkomstig zijn. De reikwijdte van de 'cumulatiebepalingen' is aan het nagestreefde integratieniveau aangepast.

3.2.2 De basismechanismen van de preferentiële oorsprongsregels

Bij wijze van voorbeeld: op grond van de protocollen inzake de oorsprongsregels bij de overeenkomsten tussen de Gemeenschap, de EVA-landen en de Midden- en Oost-Europese landen¹, die in het begin van dit jaar in werking zijn getreden, wordt een preferentiële behandeling toegekend aan goederen uit die landen :

- die daar geheel en al verkregen zijn, of die daar een toereikende be- of verwerking hebben ondergaan. (De criteria op dit gebied zijn per product opgenomen in een bijlage bij de protocollen.)
- waarover douanerechten zijn geheven die niet zijn terugbetaald (wat de materialen uit derde landen betreft die zijn gebruikt ter verkrijging van de producten die een toereikende be- of verwerking hebben ondergaan);
- die rechtstreeks naar de Gemeenschap zijn vervoerd;
- die vergezeld gaan van een certificaat waarin wordt verklaard dat ze met inachtneming van de gestelde voorwaarden zijn geproduceerd.

Komen eveneens voor een preferentiële behandeling in aanmerking:

- goederen bij de vervaardiging waarvan producten uit twee partnerlanden zijn gebruikt. Bijv. de Gemeenschap en Slowakije (bilaterale cumulatie);
- goederen bij de vervaardiging waarvan producten uit drie of meer partnerlanden zijn gebruikt. Bijv. de Gemeenschap, Zwitserland en Slovenië (diagonale cumulatie);
- goederen bij de vervaardiging waarvan producten uit verschillende landen van een regionale groepering zijn gebruikt. Bijv. Vietnam, Indonesië en Singapore, die alle lid zijn van de ASEAN (regionale cumulatie);

¹ Zie, bijvoorbeeld, PB nr. L343 van 31.12.1996 betreffende de Europa-Ovcrecnkomst EG/Tsjechië

- goederen die door achtereenvolgende be- of verwerkingen binnen de EER zijn verkregen, bijvoorbeeld (totale cumulatie).

4. De actoren van de preferentiële douanetariefregelingen

4.1 Economische actoren

Een preferentiële behandeling wordt niet automatisch toegekend. De bedrijven moeten stappen ondernemen om voor de preferentiële behandeling in aanmerking te komen: de exporteur moet op eigen initiatief of op verzoek van de afnemer voor een certificaat zorgen op grond waarvan de preferentie wordt verleend, terwijl de importeur dit certificaat bij invoer aan de douane moet voorleggen.

4.1.1. Bedrijven buiten de Gemeenschap

Na gecontroleerd te hebben dat de producten voor een preferentiële behandeling in aanmerking te komen, dient de exporteur bij de bevoegde autoriteiten van het exportland een certificaat van oorsprong aan te vragen en deze autoriteiten alle nuttige gegevens mede te delen. Gezien de daaraan verbonden financiële voordelen speelt de verstrekking van een certificaat van oorsprong een rol bij de onderhandelingen met de importeur in de Gemeenschap (of met de tussenpersoon, agent of wederverkoper).

Na afgifte wordt het certificaat van oorsprong rechtstreeks door de exporteur of via een tussenpersoon aan de importeur toegezonden.

4.1.2. Importeurs in de Gemeenschap

In de praktijk is het zo dat de importeur, op grond van de hierboven onder punt 4.1.1 vermelde onderhandelingen, weet of de goederen hem met of zonder certificaat van oorsprong verkocht zullen worden, zelfs voordat de aanvraag bij de autoriteiten van het exportland is ingediend.

De importeur is verantwoordelijk voor de juistheid van alle gegevens op de aangifte ten invoer (soort, oorsprong, waarde, hoeveelheid, aanvraag voor een preferentiële behandeling enz.). Hij wordt door de instanties van de lidstaten aansprakelijk gesteld indien deze gegevens niet juist zijn.

4.1.3 Goede trouw van de importeurs en handelsrisico

Om evidente commerciële en technische redenen (organisatie van de service-verlening, veiligheidsoverwegingen enz.) gaat de importeur meestal na wat de kenmerken van het product zijn alvorens hij een contract sluit en tijdens de looptijd van een contract, zodat de gegevens over de oorsprong van de goederen hem bekend moeten zijn. Zijn kennis op dit gebied kan passief zijn (hij heeft de gegevens van de exporteur gekregen) of actief (hij heeft van zijn leverancier geëist dat deze bepaalde onderdelen of grondstoffen gebruikt of heeft deze zelf aangeleverd).

De Commissie herinnert eraan dat het vertrouwen in de geldigheid van een certificaat van oorsprong, volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van

de Europese Gemeenschappen, normalerwijze niet beschermd wordt. Dit element vormt een 'normaal' handelsrisico¹.

Een importeur kan slechts een beroep doen op zijn goede trouw indien er sprake is van een actieve vergissing van de bevoegde autoriteiten die de certificaten van oorsprong hebben afgegeven, dat wil zeggen "indien de bevoegde autoriteiten zelf de basis hebben gecreëerd waarop dit vertrouwen berust" (zie Hof van Justitie; arrest van 14 mei 1996, Gevoegde zaken C 153/94 en C 204/94 - "*Faeroe - Seafood*").

Op te merken valt echter dat echte gevallen van 'goede trouw', waarop de importeurs regelmatig een beroep doen om zich aan de betaling van rechten te onttrekken, slechts zelden voorkomen. Het is dan echter niet zo, gezien het bestaan van het 'handelsrisico', dat de importeurs hun verplichtingen op grond van het Communautair Douanewetboek niet behoeven na te komen.

Bovendien kunnen de importeurs beschermingsclausules in hun contracten opnemen om de verantwoordelijkheid voor de financiële consequenties van onjuiste oorsprongverklaringen op de leverancier af te wentelen, zoals voor vele andere elementen van de transactie gebeurt (kwaliteit, kwantiteit, leveringsvoorwaarden enz.)

4.2. De autoriteiten van de begunstigde landen

De douanekantoren van de lidstaten kunnen bij invoer niet altijd zelf vaststellen of de goederen voor een preferentiële behandeling in aanmerking komen. In de overeenkomsten en de verordeningen van de Gemeenschap is bepaald dat de begunstigde landen verantwoordelijk zijn voor de afgifte van certificaten van oorsprong in het kader van een systeem dat op samenwerking en vertrouwen is gebaseerd.

De autoriteiten van de derde landen moeten de instanties aanwijzen die tot taak hebben bij de uitvoer van de producten te controleren of die voor een preferentiële behandeling in aanmerking komen, alvorens ze de door de exporteurs aangevraagde certificaten afgeven. Deze autoriteiten zijn ook verplicht de lidstaten binnen een bepaalde termijn de nodige gegevens te verstrekken zodat deze, in geval van twijfel bij of na invoer van de goederen, kunnen nagaan of de goederen inderdaad voor de preferentieregeling in aanmerking komen.

De voorwaarden waaronder de begunstigde landen medewerking moeten verlenen zijn in alle overeenkomsten en regelingen betreffende preferentieregelingen in het hoofdstuk "methoden van administratieve samenwerking" opgenomen.

4.3. De autoriteiten van de lidstaten

De douaneautoriteiten van de lidstaten dienen de aangiften ten invoer te controleren en te aanvaarden en met het oog hierop alle controles te verrichten die zij nodig achten zodra de goederen het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen.

¹ Zaak Van Gend & Loos NV; Gevoegde zaken 98 en 230/83; Arrest van het HJEG van 13.11.1984.

De autonome controlebevoegdheden waarover ze volgens de wet beschikken zijn ook van toepassing op producten die in het kader van preferentieregelingen worden ingevoerd. Daar het moeilijk is ter plaatse te verifiëren of de producten de aangegeven oorsprong hebben, kunnen de douaneautoriteiten van de lidstaten de begunstigde landen om bijstand verzoeken, zoals in punt 4.2. vermeld.

De autoriteiten van de lidstaten vragen de autoriteiten van de begunstigde landen enerzijds de echtheid en de inhoud van de certificaten te controleren die door hen zouden zijn afgegeven en anderzijds om mededeling van gegevens aan de hand waarvan ze kunnen nagaan of de goederen inderdaad voor de tariefpreferentie in aanmerking komt.

De gegevens die in het kader van steekproeven of in geval van gegronde twijfel worden aangevraagd, moeten binnen een bepaalde termijn worden medegedeeld. Wordt geen of geen bevredigend antwoord ontvangen, dan staan de lidstaten de tariefpreferentie niet toe en moeten de normale rechten worden betaald.

Indien de autoriteiten van de lidstaten besluiten een controle in te stellen, wachten ze met de toekenning van de tariefpreferentie tot de resultaten van het onderzoek bekend zijn. Ondertussen doen ze de importeur het voorstel de goederen, na het nemen van de nodige conservatoire maatregelen, vrij te geven. Dit betekent in de praktijk dat in geval van twijfel zekerheid moet worden gesteld ter hoogte van het bedrag van de eventueel verschuldigde rechten.

De bevoegdheid van de lidstaten om een beroep te doen op de administratieve samenwerking is dus een doorslaggevend element bij de controle op de correcte toepassing van de preferentieregelingen. Uit de ervaring is echter gebleken dat de controles die in dit verband worden verricht doelmatiger zijn indien ze worden voorafgegaan, begeleid of gevolgd door controles door de lidstaten zelf, alleen of in het kader van de communautaire samenwerking.

Indien de oorsprongsregels niet worden nageleefd, betekent dit dat er sprake is van een onregelmatigheid of van fraude. De lidstaten dienen de Commissie hun vermoedens of constatering ter zake mede te delen, zodra dit voor de Gemeenschap van belang is, overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1468/81 (gewijzigd) betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften¹.

Zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap recentelijk heeft bevestigd (voornoemd Arrest Faeroer Seafood), kunnen de rechten worden nagevorderd wanneer bij een communautaire onderzoeksmissie niet wordt bevestigd dat de betrokken goederen voor de preferentiële behandeling in aanmerking komen.

De administratieve samenwerking speelt dus een belangrijke rol bij de toepassing van de preferentieregelingen, maar de doelmatigheid van deze samenwerking hangt af van de volledige benutting van de desbetreffende bepalingen door de autoriteiten van de begunstigde landen en de lidstaten.

¹ PB L 144 van 2.6.1981, gewijzigd bij PB L 90 van 2.4.1987.

5. Onregelmatigheden bij de toepassing van de preferentiële douanetarieven

Ondanks het bestaan van een systeem van administratieve samenwerking tussen partnerlanden, dat bij de verlenging van overeenkomsten en in het kader van het nieuwe SAP-schema werd verbeterd en uitgebreid, vinden nog steeds talrijke onregelmatigheden plaats. Het aantal onregelmatigheden zou bovendien eerder nog toe- dan afnemen. Het voornaamste gevolg hiervan is dat preferenties worden verleend voor producten waarvoor ze niet zijn bedoeld.

Goederen komen ten onrechte voor het preferentiële recht in aanmerking door een onjuiste vermelding van de tariefpost of de douanewaarde, maar vaker nog doordat de betrokken bedrijven de oorsprongsregels niet naleven.

De onregelmatigheden komen voornamelijk bij onderzoeken en/of controlemissies aan het licht, of ze nu op EG-niveau worden gecoördineerd of door de lidstaten afzonderlijk worden uitgevoerd (voorbeeld: textielproducten uit Bangladesh). Aan de hand van de resultaten van deze controles kan worden vastgesteld waar de problemen zich hoofdzakelijk voordoen.

Bij die onderzoeken, die worden voornamelijk ingesteld naar de meest fraudegevoelige producten, is gebleken dat onregelmatigheden bij alle regelingen voorkomen, maar dat er niet noodzakelijkerwijs een rechtstreeks verband bestaat tussen de kwaliteit van de administratieve infrastructuur en fraude.

5.1. Soorten onregelmatigheden of fraude op het gebied van de preferentiële oorsprong

De tot nu toe vastgestelde gevallen van fraude en onregelmatigheden kunnen in verschillende categorieën worden onderverdeeld, die hieronder worden beschreven. Het spreekt vanzelf dat de moeilijkst te ontdekken gevallen het meest voorkomen.

- certificaten die niet in orde zijn (onvolledig, niet voorzien van de handtekening en/of niet afgetekend door de bevoegde instanties), certificaten die wel in orde zijn maar die betrekking hebben op producten waarop de overeenkomst/regeling niet van toepassing is, valse of vervalste certificaten. Het is in het algemeen niet moeilijk dergelijke gevallen te ontdekken.
- de certificaten zijn in orde, maar gelden voor producten die in het begunstigde land niet worden gemaakt. Het kan moeilijk zijn deze gevallen door middel van de administratieve samenwerking op te sporen indien de autoriteiten die de certificaten afgeven of controleren medeplichtig zijn;
- de certificaten zijn in orde, maar de producten zijn in het begunstigde land gemaakt zonder dat de oorsprongsregels in acht werden genomen: dit is het meest voorkomende geval (voorbeeld: sinaasappelsap uit Israël).

De administratieve samenwerking speelt een belangrijke rol bij de ontdekking van dergelijke gevallen, maar kan niet in de plaats treden van de controles die de lidstaten in ieder geval ook bij de bedrijven moeten uitvoeren.

5.2. Betrokken producten

In alle categorieën vinden onregelmatigheden plaats, maar de controles zijn vooral op de meest gevoelige producten gericht, rekening houdend met de specialisatie van de exportindustrie van het begunstigde land dat voor de een of andere regeling in aanmerking komt, en waarvoor fraude het meeste oplevert (voorbeeld: Turkse televisietoestellen).

De tabellen in bijlage II geven een overzicht van de fraudegevallen en de invorderingspercentages. Deze geven een idee van de omvang van het probleem, de producten het meest fraudegevoelig zijn en van de nadelige gevolgen van een ontoereikende benutting van de verkregen resultaten voor de goede werking van de regelingen in het algemeen.

5.3. Verantwoordelijkheid van bedrijven en van autoriteiten voor deze onregelmatigheden.

5.3.1. Bedrijven buiten de Gemeenschap

De oorsprongsregels zijn zo opgesteld dat de fabrikanten kunnen weten of hun producten daaraan beantwoorden. Voorts is het zo dat de meeste fabrikanten een beperkt gamma producten voor dezelfde markt maken, dus ze hebben steeds met dezelfde regels te maken. Bij de controles is gebleken dat de fabrikanten de oorsprongsregels meestal wel kennen. Er zijn echter enkele interpretatieproblemen en soms is er verwarring tussen verschillende preferentieregelingen.

Indien fabrikanten ervoor zorgen dat de importeurs in de Gemeenschap certificaten van oorsprong verkrijgen voor producten die niet aan de regels beantwoorden, behoeven deze importeurs de normaal verschuldigde rechten niet te betalen. Door de onderhandelingen die aan verkoop voorafgaan weten ze dat de voorlegging van een certificaat van oorsprong een voordeel betekent voor de importeur.

Bij de meerderheid van de vastgestelde onregelmatigheden werden de certificaten van oorsprong verkregen doordat weinig scrupuleuze bedrijven de werkelijke status van hun producten eenvoudigweg verzwijgen. Bij controles oefenen bepaalde bedrijven druk uit op de autoriteiten om de controle te vertragen of in andere banen te leiden.

5.3.2. Bedrijven in de Gemeenschap

Daar zij verantwoordelijk zijn voor de juistheid van de douane-aangiften, worden de importeurs geacht de oorsprongsregels te kennen, zoals zij ook geacht worden de tariefnomenclatuur en de andere douanevoorschriften te kennen.

Door het op vrijwillige basis aanbieden van een certificaat van oorsprong bij de invoeraangifte, is de importeur verantwoordelijk als schuldenaar van het eventueel bij invoer niet-betaalde recht.

De importeur dient, met name bij het sluiten van contracten, aan deze verantwoordelijkheid te denken. De importeur kan ook, voordat hij een handelscontract sluit, bij de douaneautoriteiten van de Gemeenschap inlichtingen inwinnen over de oorsprong van het betrokken product door middel van de nieuwe procedure van de bindende oorsprongsinlichtingen. Hij verkrijgt hierdoor niet alleen meer zekerheid, maar met zijn aanvraag voor een bindende tariefinlichting kan hij zijn goede trouw bewijzen, mocht het tot een betwisting met de douane komen¹.

Bij de controles is gebleken dat er een zekere solidariteit kan ontstaan tussen de bedrijven in de begunstigde landen en de bedrijven in de Gemeenschap, omdat zij er beide baat bij hebben hun handelsbetrekkingen in het kader van tariefpreferenties te beschermen en voort te zetten. Deze solidariteit komt dikwijls tot uiting wanneer het erom gaat druk uit te oefenen op de autoriteiten van de begunstigde landen om aan een controle of aan de gevolgen ervan te ontsnappen.

5.3.3. De autoriteiten van de begunstigde landen

De belangrijkste fraudegevallen die de afgelopen jaren werden ontdekt, hadden betrekking op producten uit landen met de meest uiteenlopende ontwikkelingsniveaus (voorbeeld: weefsels uit de Maldiven en garnalen uit de Faeroer). Ze zijn het gevolg van het niet-naleven van de bepalingen inzake administratieve samenwerking en soms van een zwakke administratieve structuur.

5.3.4. De autoriteiten van de lidstaten

Daar de bepalingen inzake administratieve samenwerking op zeer uiteenlopende wijze door de begunstigde landen worden nageleefd, wat betekent dat de resultaten van die samenwerking onzeker zijn, gaan de lidstaten er niettemin te vaak van uit dat ze erop kunnen vertrouwen, zonder hun controles en invorderingsprocedures aan de realiteit aan te passen.

De lidstaten moeten in geval van twijfel conservatoire maatregelen nemen, maar dit gebeurt in de verschillende lidstaten op uiteenlopende wijze, waardoor de bedrijven in de verleiding komen het handelsverkeer te verleggen en waardoor de invordering van de rechten wordt bemoeilijkt wanneer de douane tot de conclusie komt dat deze toch betaald moeten worden. Bovendien leidt deze situatie tot een ongelijke behandeling van de bedrijven.

Ondanks de coördinatie-inspanningen van de Commissie worden de resultaten van de onderzoeksmisies van de Gemeenschap niet altijd goed gebruikt, waardoor de bedrijven de gewraakte invoerpraktijken zonder veel risico kunnen voortzetten.

Een ander probleem doet zich voor wanneer de lidstaten zich erop beroepen dat de derde landen de certificaten niet ongeldig hebben verklaard om de rechten niet te hoeven invorderen nadat een onregelmatigheid is vastgesteld.

¹ Verordening (EG) nr. 82/97 van 19.12.1996, PB (EG) nr. L 17 van 21.1.1997, blz.1, en nr. 12/97 van 18.12.1996, PB (EG) nr. L9 van 13.1.1997, blz.1

Dit is echter een onaanvaardbaar voorwendsel. Het Hof van de Europese Gemeenschappen heeft steeds weer bevestigd dat de rechten moeten worden ingevorderd wanneer het om goederen gaat die niet voor een tariefpreferentie in aanmerking komen.

Lidstaten die aldus handelen wentelen hun verantwoordelijkheid zonder enige rechtsgrond af op de begunstigde landen.

5.4 Klachten van de importeurs

De importeurs in de Gemeenschap klagen eveneens vaak over de gebrekkige werking van de preferentieregelingen, en in het bijzonder over het feit dat de rechten soms twee of drie jaar na de invoer worden nagevorderd.

In de vele gevallen die werden gecontroleerd werden de importeurs echter door de betrokken lidstaat van de controle in kennis gesteld zodra deze begon, of werden ze tijdens de controle door de betrokken exporteurs gewaarschuwd. Hierdoor waren ze eerder van de resultaten van de controle op de hoogte dan de autoriteiten die de controle hadden aangevraagd, maar de importeurs namen desondanks niet altijd maatregelen om de situatie in orde te brengen, daar ze belang hebben bij de lange termijnen van de navorderingsprocedures, zo die er zijn. Hierdoor dragen ze ertoe bij dat de nadelen die aan de gebrekkige werking van de preferentieregeling zijn verbonden, blijven voortduren ten nadele van importeurs die de voorschriften wel in acht nemen en van de producenten in de Gemeenschap.

5.5 Onregelmatigheden in de bijzondere context van de minst ontwikkelde landen

Hoewel geconstateerd werd dat de bedrijven en de betrokken autoriteiten medeverantwoordelijk zijn voor het gebrekkige functioneren van de preferentieregelingen, betekent dit niet dat de Gemeenschap ervan afziet de diepere oorzaken hiervan te onderzoeken, met name in het licht van het ontwikkelingsbeleid. Op te merken valt dat de begunstigde landen in het kader van de preferentieregelingen niet gelijk zijn. Veel van deze landen, met name de opkomende industrielanden in Azië, hebben kunnen profiteren van de voordelen die de Gemeenschap hen heeft geboden en hebben, overeenkomstig de doelstellingen van de oorsprongsregels, hun industrialisatieproces door een verticale integratie van de productieketens kunnen versterken, welke proces ondersteund werd door interne en externe investeringsstromen en, zo nodig, door regionale samenwerking. Er zijn niettemin andere landen, met name de minstontwikkelde landen en andere landen met een laag ontwikkelingsniveau (Afrika bezuiden de Sahara, niet aan zee grenzende landen), die niet volledig hebben kunnen profiteren van de aanzienlijke handelsvoordelen, die de Gemeenschap hun heeft geboden daar hun economische, institutionele, administratieve of financiële structuren een belemmering vormden voor hun industrialisatieproces. Vanwege deze belemmeringen trachten sommige van deze landen een industriële basis te ontwikkelen door zich op arbeidsintensieve afwerkingswerkzaamheden te concentreren, die echter aan de vervaardigde producten geen oorsprong verlenen. De Commissie heeft deze problematiek onlangs behandeld in haar mededeling over de toegang tot de EG-markt voor de minstontwikkelde landen.

Er moet een initiatief worden genomen om verbetering te brengen in deze situatie. Enerzijds kan men niet toestaan dat de regels niet worden nageleefd, want hierdoor zou de gehele opzet van de preferentieregelingen op losse schroeven komen te staan, waardoor de nagestreefde ontwikkelingsdoelinden gevaar zouden lopen. Anderzijds is het onaanvaardbaar dat juist de armste landen niet van voordelen kunnen profiteren die voor hen van levensbelang zijn. De Commissie heeft in haar bovengenoemde Mededeling reeds concrete voorstellen gedaan om de oorsprongsregels te vereenvoudigen en de voorwaarden waarin ze van toepassing zijn te verduidelijken. Bij de omschrijving van de maatregelen die in dit verband nodig zijn, in punt 9, heeft men eveneens rekening gehouden met deze situatie om de zwakke punten van de regelingen te verbeteren.

6. Gevolgen van de moeilijkheden bij de toepassing van de preferentieregelingen

6.1 *Gevolgen voor het beleid van de Gemeenschap*

Deze beschreven onregelmatigheden zijn van invloed op de politieke en economische betrekkingen met de betrokken landen. Deze onregelmatigheden hebben vooral negatieve gevolgen voor het handelsbeleid van de Gemeenschap. Ze doen afbreuk aan de doelmatigheid van dit handelsbeleid, en brengen de ontwikkeling en de economische integratie van de begunstigde landen in gevaar, terwijl de preferentieregelingen juist bedoeld zijn om ontwikkeling en integratie te bevorderen.

6.1.1 *Gevolgen voor de producenten*

De producenten in de Gemeenschap die de gevolgen ondervinden van de concurrentievervalsing die door een onjuist gebruik van de preferentieregelingen ontstaat, klagen erover dat de maatregelen die hiertegen worden genomen niet streng genoeg zijn of niet streng genoeg worden toegepast. Zij benadrukken de ernstige gevolgen van deze concurrentievervalsing voor de werkgelegenheid en het voortbestaan van bedrijven in de Gemeenschap.

De EG-producenten ondervinden door dit onjuiste gebruik van de preferentieregelingen een oneerlijke concurrentie: niet alleen kunnen goederen tegen lagere rechten in de Gemeenschap worden ingevoerd, maar aan de voorwaarden die aan een dergelijke concessie zijn verbonden, wordt niet voldaan (er worden bijv. materialen gebruikt die nog goedkoper zijn dan de materialen die in het begunstigde land zelf worden geproduceerd). Op deze wijze kan de prijs van die goederen op de EG-markt kunstmatig laag worden gehouden en dreigen de producenten in de Gemeenschap van dezelfde of soortgelijke goederen failliet te gaan.

De industriële bedrijven in de Gemeenschap kunnen soms al moeilijk aanvaarden dat de Gemeenschap concessies verleent aan derde landen, maar ze hebben echter wel gelijk indien ze eisen dat die concessies beperkt worden tot die producten en die landen waarvoor ze werkelijk bedoeld zijn en die aan de voorwaarden voldoen. Dit is des te meer het geval indien het bedrog inzake de oorsprong voornamelijk ten doel heeft handelsmaatregelen zoals contingenten en anti-dumpingrechten te ontduiken.

Veel producenten hebben hierover al klachten ingediend bij de lidstaten en de Commissie en rekenen erop dat deze een einde kunnen maken aan deze voor hen zo nadelige toestand of de gevolgen ervan kunnen beperken.

6.1.2 Gevolgen voor de importeurs

De importeurs die de regelingen correct toepassen hebben rechtstreeks te lijden onder de oneerlijke concurrentie van bedrijven die producten ten onrechte met tariefpreferenties invoeren. Het voortbestaan van eerlijk werkende importbedrijven kan zelfs gevaar lopen indien de oneerlijke concurrentie blijft voortduren. Men mag niet uit het oog verliezen dat deze bedrijven een sleutelrol vervullen bij de uitvoering van de preferentieregelingen die voor een aantal ontwikkelingslanden van levensbelang zijn.

6.2 Economische gevolgen voor de derde landen

Gezien het doel van de oorsprongsregels in het kader van de preferentiële behandeling van goederen, kan worden gesteld dat transacties waarbij deze regels niet in acht worden genomen niet werkelijk bijdragen tot de economische ontwikkeling van de exportlanden, omdat dit betekent dat goederen worden uitgevoerd waarvan de plaatselijk toegevoegde waarde zeer gering is. Dit is overduidelijk het geval wanneer de producten niet in het begunstigde landen worden vervaardigd, maar slechts overgeladen. Ook indien de uitgevoerde producten in het begunstigde land slechts zijn afgewerkt of in onderaanneming vervaardigd, is de bijdrage aan de ontwikkeling slechts gering, omdat dergelijke werkzaamheden meestal niet gepaard gaan met duurzame investeringen, de overdracht van technologie of de opleiding van plaatselijke arbeidskrachten.

In een aantal minstontwikkelde landen is de situatie echter zo dat daar geen andere werkzaamheden kunnen worden verricht dan die met een zeer geringe toegevoegde waarde. Daar de producten die hierdoor worden verkregen niet voor preferenties in aanmerking komen, behalve in uitzonderingsgevallen, op grond van afzonderlijke besluiten van de Commissie tot afwijking van de oorsprongsregels (Mededeling over de toegang tot de EG-markt, punt 1.2, "oorsprongsregels"), is het van belang dat de Gemeenschap het stimulerende effect van de preferenties zoveel mogelijk uitbuit door de vestiging van meer volledige bedrijfsketens in deze landen.

6.3 Gevolgen voor de lidstaten en de Commissie

Gezien de tekortkomingen van de administratieve samenwerking, waardoor deze niet als betrouwbaar wordt beschouwd, is het voor de douanediens ten zeer moeilijk de voorschriften door de bedrijven te doen naleven.

Het handhaven van de bepalingen van de administratieve samenwerking en de volledige benutting van de conclusies van de onderzoek- en controlemissies van de Gemeenschap, hetgeen tot de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten behoort, kunnen er slechts toe bijdragen dat er verbetering intreedt in de huidige situatie en weinig scrupuleuze bedrijven worden ontmoedigd.

De Commissie, die met de coördinatie van het beheer van de preferentieregelingen en met onderzoek- en controlewerkzaamheden is belast, moet dikwijls meer doen dan

de taken waarmee ze officieel is belast en moet voor rekening van de lidstaten bij de begunstigde landen interveniëren.

Dikwijls is het de Commissie echter niet mogelijk de nadelige gevolgen van de onregelmatigheden voor het handelsbeleid, het andere beleid en de begroting van de Gemeenschap, die door het niet-naleven van de regelingen door de rechtstreeks betrokken worden veroorzaakt, tegen te gaan, daar haar bevoegdheden om op te treden en te controleren op dit gebied zeer beperkt zijn.

Wat de begroting van de Gemeenschap betreft valt op te merken dat de inkomsten die ze door onregelmatigheden op het gebied van de preferentieregelingen derft op de een of andere manier door andere Europese belastingbetalers worden gedragen, in plaats van door de importeurs die ze hadden moeten betalen.

7. De toekomst van de preferentieregelingen

7.1 *De uitbreiding van de Gemeenschap en de gevolgen daarvan voor de preferentieregelingen*

De laatste jaren is de druk op deze regelingen toegenomen vanwege de noodzakelijke uitbreiding of versterking van de preferenties ten behoeve van landen die een aanvraag om toetreding hebben ingediend.

De voorbereiding op de toetreding is een buitengewone gelegenheid om de bedrijven en de autoriteiten van de betrokken landen aan te moedigen de preferentieregelingen in een samenwerkingskader met de Unie correct te beheren en te controleren. Door deze procedures zo vlug mogelijk aan te vangen, zullen deze landen goed op de toekomst zijn voorbereid.

Aldus zal, via een goed beheer van deze regelingen en door te beschikken over effectieve middelen die toelaten om een situatie te beoordelen en in alle transparantie te handelen of te reageren naargelang de omstandigheden, de Unie er nog beter in slagen om de passende voorwaarden vast te stellen voor een progressieve overgang die deze landen een volledige deelname aan de Unie verzekert.

7.2 *De vermindering van de tariefvoordelen voor bepaalde producten*

Ten gevolge van de Uruguay-Ronde zijn de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief in het algemeen verlaagd. Het gehele programma ter verlaging van de rechten moet in 2004 volledig zijn gerealiseerd. Voor producten waarop een douanerecht van niet meer dan 2 of 3% van toepassing is, zal het op den duur niet meer de moeite lonen een beroep te doen op de preferentieregelingen. De preferentieregelingen blijven evenwel nog steeds aantrekkelijk voor gevoelige producten waarop een hoog recht van toepassing is, zoals bepaalde landbouw- en visserijproducten, textielproducten en schoenen.

Het zal daarom noodzakelijk zijn de oorsprongsregels aan de situatie op middellange en lange termijn aan te passen. Voor de nabije toekomst hebben de preferentieregelingen van de Gemeenschap echter nog steeds voldoende aantrekkingskracht. Maar er moet naar middelen worden gezocht om ervoor te zorgen dat de preferentieregelingen in de komende jaren aan hun doel beantwoorden.

7.3 De aanpassing van de oorsprongsregels aan de nieuwe context van de wereldhandel

Men zou zich kunnen afvragen of er een band is tussen bepaalde soorten onregelmatigheden en de structuur van de preferentiële oorsprongsregels. Een eerste analyse over dit onderwerp is opgenomen in voornoemde mededeling van de Commissie van 16 april 1997, waarin ook de richtlijnen zijn aangegeven om de situatie te verbeteren, met name door een meer coherent en gericht gebruik van de afwijkingen op de regels en door een vereenvoudiging van de regels.

8. De keuze van de Commissie

Gezien de geconstateerde onregelmatigheden kan een oplossing van de problemen er niet in bestaan het begrip 'goede trouw' op te rekken, omdat weinig scrupuleuze bedrijven dan vrijer spel zouden hebben en de bedrijven die de regels wel naleven onrechtstreeks gestraft zouden worden. De Commissie gaat ervan uit dat de enige oplossing in een verbeterde toepassing van de regelingen bestaat, in het belang van alle betrokkenen. Wat in het verleden is gebeurd kan slechts worden behandeld op grond van de voorschriften die bestonden op het moment dat de feiten zich voordeden.

Deze keuze ligt geheel in de lijn van de verklaring die de Commissie heeft laten opnemen in de Notulen van de zitting van de Raad van 28 mei 1996, waarvan hieronder een uittreksel volgt:

De Commissie "... heeft goede nota genomen van het verzoek van de Raad een studie uit te voeren.

Zij stelt niettemin vast dat de oriëntaties die uit het verzoek van de Raad voortvloeien tot een substantiële wijziging van de huidige wetgeving leiden.

De Commissie wijst op de rol van de importeurs die volgens de huidige stand van het recht, zoals zij in haar werkprogramma ter bestrijding van fraude en onregelmatigheden (COM (96) 17) heeft vermeld, ook overeenkomstig de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie in principe wettelijk en financieel verantwoordelijk blijven.

Zij zal het verzoek echter op constructieve wijze behandelen, met inachtneming van de recente rechtspraak van het Hof, alsmede rekening houdend met de criteria voor een goede werking van het communautaire beleid door in de eerste plaats de samenhang van de huidige voorschriften en bepalingen te vergroten, en de financiële belangen van de Unie in het oog te houden."

9. Maatregelen om de werking van de preferentieregelingen te verbeteren

De maatregelen die de Commissie en de lidstaten reeds hebben genomen, zullen er zeker toe bijdragen de situatie te verbeteren, maar ze zijn niet voldoende. Er moeten nog andere acties worden ondernomen.

Voor een groot deel dienen deze acties te worden geïnspireerd op de verschillende werk- of actieprogramma's, met name op douanegebied ("Douane 2000") die er

onder meer op zijn gericht de voorwaarden voor de toepassing van het gemeenschappelijk handelsbeleid eenvormiger en duidelijker te maken en de financiële belangen van de Gemeenschap te beschermen.

9.1 Maatregelen waaraan reeds wordt gewerkt

9.1.1 De modernisering van de oorsprongsregels

Op initiatief van de Commissie heeft de Gemeenschap enkele jaren geleden een actie gelanceerd voor de vernieuwing, uniformisering en vereenvoudiging van de preferentiële oorsprongsregels gezien het grote aantal conventionele preferentieregelingen die sinds de jaren 90 tot stand zijn gekomen en de noodzaak de begrijpelijkheid en de transparantie van de desbetreffende voorschriften te verbeteren.

De preferentiële oorsprongsregels die de Gemeenschap momenteel ten opzichte van meer dan 30 Europese landen toepast (EER, EVA, Midden- en Oost-Europese landen) zijn sinds 1 juli 1997 identiek. Dezelfde tekst is aan twaalf Middellandse-Zeelanden voorgesteld en enkele van die landen staan op het punt deze tekst te aanvaarden.

Deze actie tot uniformisering en verbetering van de preferentiële oorsprongsregels gaat onder meer uit van een vereenvoudiging van de voor te leggen documenten (afschaffing van de EUR.2- en APR.1-certificaten, veralgemening van de factuurverklaringen), het algemeen gebruik van een grotendeels geharmoniseerde tekst (bijv. voor basisdefinities zoals die voor 'geheel en al verkregen producten' enz.), en de bevordering van een nieuwe soort betrekkingen met de bedrijven (veralgemening van het begrip 'toegelaten exporteur').

Voorts zijn enkele nieuwe regels, voor zover mogelijk, overgenomen in de ACS-Overeenkomst en de Overeenkomst met de landen en gebieden overzee en in het SAP.

9.1.2 Het beheer van de preferentieregelingen door de douanediens ten van de begunstigde landen

De voornaamste taak van de douanediens ten van de lidstaten op dit gebied is de controle van de certificaten van oorsprong, zowel bij in- als bij uitvoer. Ze behoeven niet elk certificaat te controleren: het verdient aanbeveling dat deze controle volgens de methoden van de risico-analyse geschiedt. De douanediens ten moeten ook bindende oorsprongsinlichtingen afgeven. De afgifte van dergelijke inlichtingen is begin 1997 in de douanewetgeving van de Gemeenschap opgenomen.

De taken van de douanediens ten nemen dus toe, maar het systeem van preferentiële oorsprongsregels kan alleen worden toegepast indien de douane haar rol nauwgezet vervult. Daar het de douane is die in de Gemeenschap verantwoordelijk is voor het beheer van de oorsprongsregels, moet dit beheer in de partnerlanden ook bij de douane berusten, mits de douane in die landen over bevoegdheden beschikt die zij daadwerkelijk kan uitoefenen, met name de controle van de bedrijven. Hierdoor zou de gemeenschappelijke kennis van de

douanediensden op het gebied van het op internationaal vlak reeds grotendeels geharmoniseerde doanerecht (nomenclatuur, waarde ...) volledig benut kunnen worden. Binnenkort zal een actie op dit gebied worden gelanceerd.

9.1.3 Acties in de begunstige landen

De eerste preferentieregelingen dateren van de jaren 70. Sindsdien heeft de Gemeenschap veel moeite gedaan om de inhoud en de toepassing van de oorsprongsregels uit te leggen en heeft ze gewezen op het belang van een nauwe administratieve samenwerking.

Deze uitleg wordt in de eerste plaats aan de centrale autoriteiten van de betrokken derde landen verstrekt. Daarna worden cursussen georganiseerd voor de personen die zich met de praktische toepassing van de oorsprongsregels bezig houden. Zo heeft de Gemeenschap de afgelopen drie jaar een twintigtal seminars gehouden in verschillende delen van de wereld.

De Gemeenschap heeft tevens een beroep gedaan op gespecialiseerde organismen om de oorsprongsregels van de Gemeenschap uit te leggen en te wijzen op het onderscheid met de oorsprongsregels van andere landen die preferenties verlenen.

Van de onderzoek- en controlemisssies van de Gemeenschap gaat, als neveneffect, ook een zekere pedagogische werking uit. Hetzelfde geldt voor de voorlichtingsseminars die in die landen worden georganiseerd om de plaatselijke autoriteiten een beter inzicht te geven in de wijze waarop de controles worden uitgevoerd.

Tenslotte heeft de Commissie sinds 1994 een tiental vergaderingen georganiseerd in het kader van het Comité Douanewetboek (afdeling 'Oorsprong') waarop vertegenwoordigers uit de EVA-landen, de Midden- en Oost-Europese landen, de Baltische staten en de Middellandse-Zeelanden aanwezig waren.

9.1.4 Controles op de praktische toepassing van de preferentieregelingen in de Gemeenschap

De afgelopen jaren zijn verschillende controle- en monitoringacties inzake de preferentiële oorsprongsregels in de lidstaten georganiseerd ten einde alle aspecten van de toepassing van die regels, zowel bij in- als bij uitvoer, te onderzoeken. Tijdens deze acties - die in de jaren 1992/1995 werden ondernomen - werden verschillende tekortkomingen vastgesteld, waarvan de voornaamste hieronder worden opgesomd:

- de oorsprongsregels worden niet altijd op eenvormige wijze door de lidstaten geïnterpreteerd;
- de douanediensden van sommige lidstaten zijn zeer gedecentraliseerd, waardoor een algemeen overzicht van de fraudegevallen op centraal niveau soms ontbreekt;
- de vereenvoudigde procedures bieden de bedrijven een grotere flexibiliteit, maar beperken de controlemogelijkheden van de douane;

- het is soms moeilijk binnen de vastgestelde termijnen bevredigende antwoorden te krijgen in het kader van de controles achteraf van de oorsprongsbewijzen, hetgeen enorme problemen met zich brengt wat de invordering van de rechten betreft.

Deze acties vormen een aanvulling op soortgelijke controles die de Commissie uitvoert in antwoord op de jaarverslagen van de Rekenkamer.

9.2 *Bestaande en ontbrekende instrumenten*

9.2.1 *Bestaande instrumenten*

- Alle overeenkomsten bevatten een protocol inzake wederzijdse bijstand in douanezaken, welke bijstand van belang is in het kader van de fraudepreventie en -bestrijding en bij de controle op de preferentiële oorsprong.
- Er zijn verordeningen met horizontale werking (Verordeningen nr. 1468/81 en 515/97) die in een intracommunautaire coördinatie en samenwerking op douanegebied (wederzijdse bijstand, het doorgeven van inlichtingen enz.) voorzien.
- Zowel de autonome regelingen (SAP, regeling ten voordele van het voormalige Joegoslavië enz.) als de conventionele regelingen (met de Midden- en Oost-Europese landen, de EVA-landen enz.) voorzien in een controle achteraf in geval van gegronde twijfel. Indien er binnen tien maanden geen antwoord is, of indien dit antwoord niet bevredigend is, wordt de preferentie geweigerd.
- Wanneer er, in het kader van het SAP, sprake lijkt te zijn van een inbreuk op de voorschriften, kan de Unie tot een onderzoek overgaan in samenwerking met de autoriteiten van de begunstigde landen.
- Wat het SAP betreft, voorzien de Verordeningen (EG) nr. 3281/94 en 1256/96 (artikel 9) in de mogelijkheid de preferentiële behandeling te schorsen in geval van fraude en bij het ontbreken van administratieve samenwerking;
- Geschillen tussen de douaneautoriteiten van partijen bij een overeenkomst over de toepassing van de controle achteraf kunnen aan het Associatiecomité worden voorgelegd, onverminderd de nationale bepalingen inzake geschillen.

9.2.2 *Ontbrekende instrumenten*

- De Unie beschikt niet over een juridisch dwingend instrument om te voorkomen dat de conservatoire maatregelen, die de lidstaten in geval van gegronde twijfel moeten nemen, op uiteenlopende wijze worden toegepast, waardoor het risico van een verlegging van het handelsverkeer aanwezig blijft.
- In het kader van het SAP kan artikel 9 ten aanzien van de begunstigde landen worden toegepast, maar op dit artikel wordt geen beroep gedaan bij het ontbreken van administratieve samenwerking, omdat het om een omslachtige procedure gaat die overigens op initiatief van de lidstaten moet worden geopend. Het artikel voorziet niet in de mogelijkheid dat de Commissie ondertussen voorlopige maatregelen neemt die aan de ernst en de aard van het probleem zijn aangepast.
- In het kader van de andere regelingen bestaat er evenmin een juridisch instrument om op initiatief van de Commissie of de lidstaten voorlopige maatregelen te nemen en zijn er geen bepalingen die met artikel 9 van het SAP vergelijkbaar zijn.

Het gevolg hiervan is :

- dat, indien het Associatiecomité, in het geval van overeenkomsten, geen oplossing vindt, er geen andere instrumenten zijn om het geschil te beslechten;
- dat het, in het geval van overeenkomsten, niet altijd mogelijk is te controleren of een partnerland de voorschriften wel naleeft (geval van Turkse televisietoestellen) of dat de douaneautoriteiten van een derde land de juridische bevoegdheid hebben de oorsprong te controleren van de goederen waarvoor zij een certificaat afgeven, maar voorwenden dat ze die niet hebben (geval van sinaasappelsap uit Israël).

9.3 *Te nemen maatregelen*

Al degenen die bij het gebruik en het beheer van die regelingen betrokken zijn, zowel in de Unie als in derde landen, of het nu om bedrijven of overheidsinstanties gaat, dienen mede te werken aan het herstel van het vertrouwen in de preferentieregelingen.

Er dient een beroep te worden gedaan op de verantwoordelijkheden, rechten en plichten van de betrokkenen. Op de naleving van de bestaande voorschriften moet strikter worden toegezien en niet-naleving moet worden gestraft. De Unie dient echter ook over aanvullende instrumenten te beschikken die nodig zijn om in enkele lacunes te voorzien.

De Raad en de Commissie moeten in nauwe samenwerking de prioriteiten en het tijdschema van de te nemen maatregelen vaststellen.

De te ondernemen acties zijn voornamelijk de volgende:

9.3.1 *een striktere toepassing van de bestaande voorschriften*

- *een stricte toepassing van de voorschriften.* De voorgeschreven termijnen bij het niet-functioneren van de administratieve samenwerking mogen niet worden overschreden; indien nodig moet worden geëist dat de certificaten ongeldig worden verklaard of moeten strengere sancties worden genomen ten opzichte van de staten die hun verplichtingen in het algemeen niet nakomen;
- wat de preferenties in het kader van overeenkomsten betreft, dienen *alle middelen tot dialoog en alle bestaande mechanismen* te worden benut om de begunstigde landen ervan te overtuigen de nodige maatregelen te nemen indien onregelmatigheden worden vastgesteld;
- de lidstaten moeten ertoe worden aangezet alle onregelmatigheden die zij vermoeden of constateren *aan de Commissie mede te delen*;
- er moet op worden toegezien dat de *maatregelen die de contractpartners volgens de door hen ondertekende overeenkomst zouden nemen* inderdaad worden genomen;
- geëist moet worden dat onze partners ons in kennis stellen van hun interne wetgeving; eventueel kunnen wij helpen bij het opstellen van wetgeving, zodat ze *over de wettelijke middelen beschikken om aan hun verplichtingen uit hoofde van de overeenkomsten of regelingen te voldoen.*

9.3.2. *Maatregelen om lacunes te voorzien*

- Een verbetering van de communautaire teksten door een horizontaal besluit om *het optreden van de lidstaten*, op het gebied van de invordering van rechten en het nemen van conservatoire maatregelen *eenvormiger te maken*, onder meer aan de hand van de conclusies van een communautaire onderzoek- of controlemissie.
- De invoering van een *systeem om de importeurs tijdig in kennis te stellen* van gegronde twijfels over de oorsprong van een product om te voorkomen dat later ten onrechte een beroep op de goede trouw wordt gedaan.
- Invoering van de mogelijkheid *monitoringacties in de begunstigde landen* uit te voeren door in de teksten de bepaling op te nemen dat de Gemeenschap in die landen controles kan uitvoeren over de toepassing van de in de overeenkomsten opgenomen oorsprongsregels.
- Invoering van horizontale juridische instrumenten waarmee in de gehele Gemeenschap op uniforme en snelle wijze kan worden opgetreden tegen derde landen die niet aan hun verplichtingen voldoen, met name door in de mogelijkheid te voorzien dat de Commissie *voorlopige maatregelen* neemt (bijv.: zekerheidstelling, tijdelijke schorsing van de preferenties, tijdelijke kwantitatieve controles enz.), op eigen initiatief of op verzoek van een of meer lidstaten, terwijl de definitieve maatregelen later door de Raad zullen worden vastgesteld; bij het vaststellen van dergelijke bepalingen moet evenwel rekening worden gehouden, afhankelijk van de betrokken preferentieregeling, van de internationale verbintenissen van de Gemeenschap op dit gebied.
- Het verantwoordelijk maken van de autoriteiten van de landen die voor het SAP in aanmerking komen door de effectieve toepassing van artikel 9 van de SAP-verordening, wat tot een *gehele of gedeeltelijke schorsing van de regeling* kan leiden in geval van fraude en het niet-nakomen van de voorschriften inzake administratieve samenwerking.
- Het invoeren van de mogelijkheid, in de teksten over preferentieregelingen, van bepalingen over bijv. tijdelijke beperkingen of schorsingen van bepaalde preferenties. Zo nodig zou kunnen worden overgegaan tot *de schorsing van de toepassing van de preferenties in verhouding tot de omvang en de ernst van het betrokken geval*, doch rekening houdend met de internationale verplichtingen van de Gemeenschap op dit gebied.

9.3.3 *Flankerende maatregelen*

- De organisatie van *voorlichtingsacties* over de administratieve samenwerking voor de vertegenwoordigers van de begunstigde landen ;
- De organisatie van *opleidings- en voorlichtingsprogramma's* in de verschillende derde landen, en in de lidstaten van de Gemeenschap, voor de nationale instanties en de bedrijven.

- De regelmatige organisatie, in het kader van het Comité Douanewetboek en in het kader van de Gemengde Comité's Douanesamenwerking, van *werkvergaderingen* waaraan vertegenwoordigers van de begunstigde landen deelnemen, ten einde de toepassing van de preferentieregelingen, toekomstige ontwikkelingen en eventueel aan te brengen verbeteringen te bespreken.
- Het *verantwoordelijk maken van de bedrijven in de Gemeenschap en het meer persoonlijk maken* van hun betrekkingen met de douaneautoriteiten.
- Het toezenden van *toelichtingen* over de preferentieregelingen aan de bedrijven.
- Het opstellen van een "*Vademecum*" voor de verschillende preferentieregelingen ten behoeve van de bedrijven (ACS/ Midden- en Oost-Europese landen/ SAP / Middellandse-Zee-landen).
- Het beschikbaar maken van gegevens (wetgeving, handleidingen, bindende oorsprongsinlichtingen) op *moderne informatiedragers (diskettes, CD-Rom, Internet)*, ten behoeve van de derde landen en het publiek in het algemeen.
- De publicatie in de C-serie van het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van een bericht waarin de bedrijven erop worden gewezen dat ze *verbindende oorsprongsinlichtingen* kunnen aanvragen voor in te voeren goederen, en waarin gewezen wordt op de risico's van de aanvaarding van valse certificaten van oorsprong.

9.3.4 Voorbereiding op de toekomst:

- Uitvoering van de maatregelen die zijn voorzien in de "*Mededeling betreffende de verbetering van de markttoegang voor de minst ontwikkelde landen*" en met name, indien dit verantwoord is, het toestaan van afwijkingen op de oorsprongsregels.
- Bevordering van de opzet van structuren voor *regionale samenwerking*, met name van structuren die de samenwerking mogelijk maken, ook wat investeringen betreft, tussen meer ontwikkelde en minder ontwikkelde landen; stimulering van het gebruik van de regionale cumulatie in dit kader.
- Voorbereiding van een overdenking op EG-niveau van de *wereldwijde harmonisering* van de SAP-oorsprongsregels die door de UNCTAD is aangekondigd.
- *Vereenvoudiging van de preferentiële oorsprongsregels* om rekening te houden met het toekomstige kader van de wereldhandel als gevolg van de Uruguay-Ronde.
- Afhankelijk van de resultaten van het hierboven genoemde beleid ter bevordering van de regionale samenwerking, onderzoeken of het nuttig is *zo veel mogelijk afwijkingen op de oorsprongsregels toe te staan ten gunste van de minstontwikkelde landen* en van de landen met een niet veel hoger ontwikkelingsniveau.

Bijlage I

a) Lijst van overeenkomsten en regelingen op het gebied van tariefpreferenties (1.7.1997)

OORSPRONG	
<i>EER</i>	
94/1/EEG (PB L1, 03/01/94)	Besluit van de Raad en van de Commissie van 13 december 1994 - Protocol 4 over de oorsprongsregels bij de Europa-Overeenkomst
Besluit EER (PB L86, 20/4/95)	Besluit van de Raad EER nr. 1/95 van 10 maart 1995 over de inwerkingtreding van de EER-Overeenkomst voor het Vorstendom Liechtenstein.
Besluit EER (PB L21, 23/1/97)	Besluit van het Gemengd Comité van de EER nr. 71/96 van 22 november 1996 tot wijziging van protocol 4 inzake de oorsprongsregels bij de EER-Overeenkomst
<i>Noorwegen</i>	
nog niet gepubliceerd	Besluit 1/96 van het Gemengd Comité EEG/Noorwegen van 20 december 1996 tot wijziging van Protocol 3 bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Noorwegen betreffende de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' en de methoden van administratieve samenwerking
<i>IJsland</i>	
nog niet gepubliceerd	Besluit 1/96 van het Gemengd Comité EEG/IJsland van 19 december 1996 tot wijziging van Protocol 3 bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en IJsland betreffende de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' en de methoden van administratieve samenwerking
<i>Zwitserland</i>	
nog niet gepubliceerd	Besluit 1/96 van het Gemengd Comité EEG/Zwitserland van 19 december 1996 tot wijziging van Protocol 3 bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Zwitserland betreffende de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' en de methoden van administratieve samenwerking
<i>Polen</i>	
nog niet gepubliceerd	Besluit nr. 1/97 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Polen, anderzijds, van 30 juni 1997 tot wijziging van Protocol 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en Polen anderzijds
<i>Hongarije</i>	
97/230/EGKS, EG, Euratom (PB L92, 7/4/97)	Besluit nr. 3/96 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Hongarije, anderzijds, van 28 december 1996 tot wijziging van Protocol 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en Hongarije anderzijds
<i>Tsjechië</i>	
96/751/Euratom, EGKS, EG (PB L 343, 31/12/96)	Besluit nr. 3/96 van de Associatieraad, Associatie tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens Enerzijds en de Tsjechische Republiek anderzijds, van 29 november 1996 tot wijziging van Protocol nr. 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid- Statens enerzijds, en de Tsjechische Republiek anderzijds
<i>Slowakije</i>	

nog niet gepubliceerd	Besluit nr. 2/97 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Slowakije, anderzijds, van 9 januari 1997 tot wijziging van Protocol 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en Slowakije anderzijds
Roemenië	
97/127/EGKS, EG, Euratom (PB L54, 24/2/97)	Besluit nr. 1/97 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, van 31 januari 1997 tot wijziging van Protocol 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en Roemenië anderzijds
Bulgarije	
97/302/EGKS, EG, Euratom (PB L134, 24.5.1997)	Besluit nr. 1/97 van de Associatieraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Bulgarije, anderzijds, van 6 mei 1997 tot wijziging van Protocol 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en Bulgarije anderzijds
Letland	
97/268/EGKS, EG, Euratom (PB L 111, 28.4.1997)	Besluit nr. 1/97 van het Gemengd Comité tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Letland, anderzijds, van 20 maart 1997 tot wijziging van Protocol 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en de Republiek Letland anderzijds
Litouwen	
97/309/EGKS, EG, Euratom (PB L 136, 27.5.1997)	Besluit nr. 1/97 van het Gemengd Comité tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Litouwen, anderzijds, van 25 februari 1997 tot wijziging van Protocol 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en de Republiek Litouwen anderzijds
Estland	
97/267/EGKS, EG, Euratom (PB L 111, 28.4.1997)	Besluit nr. 1/97 van het Gemengd Comité tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Estland, anderzijds, van 6 maart 1997 tot wijziging van Protocol 4 bij de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand komt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en de Republiek Estland anderzijds
Slovenië	
96/752/Euratom, EGKS, EG (PB L 344, 31/12/96)	Besluit van de Raad en van de Commissie van 25 november 1996 betreffende de sluiting van een Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Republiek Slovenië, anderzijds Protocol 4 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en methoden van administratieve samenwerking
Faeroer	
97/126/EG (PB L 53, 22/2/97)	Besluit van de Raad van 6 december 1996 - Protocol 3 bij de Overeenkomsten met de Faeroe betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en methoden van administratieve samenwerking
Ceuta en Mellila	
88/1135/EEG (PB L 114, 02/05/88)	Verordening van de Raad van 7 maart 1988 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en methoden van administratieve samenwerking tussen de EEG en Ceuta en Mellila.
ACS	

90/523/ EEG (PB L 290, 30/10/90)	Besluit van de Raad van 8 oktober 1990 tot vaststelling van de procedure met betrekking tot de afwijkingen van de regels van oorsprong, vastgesteld in Protocol nr. 1 van de Vierde ACS-EEG-Overeenkomst
91/400/ EGKS, EEG (PB L 229, 17/08/91)	Besluit van de Raad en van de Commissie van 25 februari 1991 betreffende de sluiting van de Vierde ACS-EEG-Overeenkomst .
93/514/ EEG (PB L 242, 28/09/93)	Besluit 2/93 van het Comité Douanesamenwerking ACS/EEG houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van Mauritius wat tonijn in blik betreft.
93/514/EEG (PB L 242, 28/09/93)	Besluit 3/93 van het Comité Douanesamenwerking ACS/EEG houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van Senegal wat tonijn in blik betreft
94/18/EG (PB L 12, 15/01/94)	Besluit 4/93 van het Comité Douanesamenwerking ACS/EEG houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van de Seychellen wat tonijn in blik betreft
94/386/EG (PB L 176, 09/07/94)	Besluit 1/94 van het Comité Douanesamenwerking ACS/EEG houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van Fiji wat bepaalde kledingstukken betreft.
94/946/ EG (PB L 371, 31/12/94)	Besluit 2/94 van het Comité Douanesamenwerking ACS/EEG tot wijziging van Besluit nr. 4/93 houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van de Seychellen wat tonijn in blik betreft.
96/557/ EG (PB L 243, 24/09/1996)	Besluit 1/96 van het Comité Douanesamenwerking ACS/EEG houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van Swaziland wat bepaalde garens betreft (GS-codes 5402.52 en 5402 62).
96/558/ EEG (PB L 243, 24/09/96)	Besluit 2/96 van het Comité Douanesamenwerking ACS/EEG van 2.9.1996 houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van Fiji, Mauritius en Senegal wat tonijn in blik en 'loins' betreft
Overzeese landen en gebieden.	
91/0482/ EEG (PB L 263, 19/09/91)	Besluit van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap.
94/724/EG (PB L 288, 09/11/94)	Besluit van de Commissie van 31 oktober 1994 houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van Montserrat wat goederen van GS-code 8536 90 10 betreft.
95/375/EG (PB L 222, 20/9/95)	Besluit van de Commissie van 8 septembre 1995 tot wijziging van Besluit 94/724/EG houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van Montserrat met betrekking tot aansluitoestellen en contactverbindingen voor draad en kabels van GN-code 8536 90 10
96/529/ EG (PB L 223, 04/09/1996)	Besluit van de Commissie van 29 juli 1996 houdende afwijking van de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' in verband met de bijzonder situatie van Saint Pierre en Miquelon wat bevroren kabeljauwfilets van GS-post 0304 20 betreft.
Cyprus	
73/1246/ EEG (PB L 133, 21/05/73)	Besluit van de Raad van 14 mei 1973 betreffende de sluiting van een Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de EEG en de Republiek Cyprus
77/2907/ EEG (PB L 339, 28/12/77)	Besluit van de Raad van 20 december 1977 betreffende de sluiting van een aanvullend protocol bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de EEG en de Republiek Cyprus .

87/607/ EEG (PB L 393, 31/12/87)	Besluit van de Raad van 21 december 1987 betreffende de sluiting van het protocol houdende vaststelling van de voorwaarden en procedures voor de tenuitvoerlegging van de tweede etappe van de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Cyprus en houdende aanpassing van een aantal bepalingen van de Overeenkomst.
88/4264/ EEG (PB L 378, 31/12/88)	Verordening van de Raad van 13 december 1988 inzake de toepassing van Besluit nr. 1/88 van de Associatieraad EEG-Cyprus tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking ingevolge de invoering van het geharmoniseerde systeem.
89/2428/ EEG (PB L 230, 08/08/89)	Verordening van de Raad van 28 juli 1989 betreffende de toepassing van Besluit nr. 1/89 van de Associatieraad EEG-Cyprus houdende afwijking van de bepalingen met betrekking tot de definitie van het begrip produkten van oorsprong" van de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Cyprus .
90/3203/ EEG (PB L 307, 07/11/90)	Verordening van de Raad van 22 oktober 1990 betreffende de toepassing van Besluit nr. 4/90 van de Associatieraad EEG-Cyprus tot hernieuwde wijziging van de artikelen 6 en 17 van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
95/576/ EG (PB L 326, 30/12/95)	Besluit van de Raad nr. 1/95 van de Associatieraad EEG/Cyprus van 22 december 1995 houdende afwijking van de bepalingen met betrekking tot de definitie van het begrip 'producten van oorsprong' van de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de EEG en de Republiek Cyprus
95/3056/ EG (PB L 326, 30/12/95)	Verordening van de Raad van 30 oktober 1995 betreffende de toepassingsmodaliteiten van Besluit nr.1/95 van de Associatieraad EG-Cyprus houdende afwijking van de bepalingen met betrekking tot de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" van de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Cyprus
Malta	
76/939/ EEG (PB L 111, 28/04/76)	Verordening van de Raad van 23 april 1976 houdende sluiting van het Financieel Protocol en van het Protocol houdende vaststelling van enkele bepalingen betreffende de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Malta
89/2229/ EEG (PB L 217, 27/07/89)	Verordening van de Raad van 18 juli 1989 inzake de toepassing van Besluit nr. 1/89 van de Associatieraad EEG/Malta tot wijziging van Protocol nr. 2 betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong " en de methoden van administratieve samenwerking ingevolge de invoering van het geharmoniseerde systeem
90/2175/ EEG (PB L 198, 28/07/90)	Verordening van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de toepassing van Besluit nr. 2/90 van de Associatieraad EEG/Malta tot hernieuwde wijziging van de artikelen 6 en 17 van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
91/3451/ EEG (PB L 327, 29/11///91)	Verordening van de Raad van 25 november 1991 tot vaststelling van de bepalingen voor de toepassing van de aan Besluit nr. 1/89 van de Associatieraad EEG/Malta gehechte gemeenschappelijke verklaring.
91/607/ EEG (PB L 331, 03/12/91)	Besluit nr.1/91 van de Associatieraad EEG/Malta van 25 november 1991 tot wijziging van bijlage III bij Protocol 2 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
Israel	

96/206/ CECA, CE PB L71, 20/03/96)	Besluit van de Raad en de Commissie van 22 december 1995 houdende sluiting door de Europese Gemeenschap van de Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, enerzijds, en de Staat Israël, anderzijds Protocol 3 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
Algerije	
78/2210/ EEG (PB L 263, 27/09/78)	Verordening van de Raad van 26 september 1978 betreffende de sluiting van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Democratische Volksrepubliek Algerije. Protocol 2 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
Egypte	
78/2213/EEG (PB L 266, 27/09/78)	Verordening van de Raad van 26 september 1978 betreffende de sluiting van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Arabische Republiek Egypte. Protocol 2 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
89/3171/ EEG (PB L310, 26/10/89)	Verordening van de Raad van de Raad van 16 oktober 1989 inzake de toepassing van Besluit nr. 1/89 van de Samenwerkingsraad EEG-Egypte tot wijziging van Protocol nr. 2 betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking ingevolge de invoering van het geharmoniseerde systeem
(PB L310, 26/10/89)	Besluit nr. 1/89 van de Samenwerkingsraad EEG/Egypte van 30 augustus 1989 tot wijziging van Protocol nr. 2 betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking ingevolge de invoering van het geharmoniseerde systeem
89/3172/ EEG (PB L310, 26/10/89)	Verordening van de Raad van 16 oktober 1989 betreffende de toepassing van Besluit nr. 2/89 van de Samenwerkingsraad EEG/Egypte tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking in verband met de toetreding van Spanje en Portugal tot de Europese Gemeenschappen
(PB L310, 26/10/89)	Besluit nr. 2/89 van de Samenwerkingsraad EEG/Egypte van 30 augustus 1989 tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking in verband met de toetreding van Spanje en Portugal tot de Europese Gemeenschappen
Libanon	
78/2214/ EEG (PB L267, 27/0978)	Verordening van de Raad van 26 september 1978 betreffende de sluiting van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Libanon. Protocol Nr. 2 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
80/2742/ EEG (PB L286, 29/10/80)	Verordening van de Raad van 27 oktober 1980 betreffende de toepassing van Besluit nr. 3/89 tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking bij de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Libanon.
Besluit 3/80 (PB L286, 29/10/80)	Besluit nr. 3/80 van de Samenwerkingsraad EEG/Libanon tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking bij de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Libanon.

Marokko	
78/2211/ EEG (PB L 264, 27/09/78)	Verordening van de Raad van 26 september 1978 betreffende de sluiting van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Marokko Protocol nr. 2 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
Syrië	
78/2216/ EEG (PB L269, 27/09/78)	Verordening van de Raad van 26 september 1978 betreffende de sluiting van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Arabische Republiek Syrië. Protocol 2 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
Tunisië	
78/2212/ EEG (PB L265, 27/09/78)	Verordening van de Raad van 26 september 1978 betreffende de sluiting van een Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Tunesië. Protocol 2 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
79/0561/ EEG (PB L80, 31/03/79)	Verordening van de Raad van 5 maart 1979 betreffende de toepassing van Besluit nr. 3/89 van de Samenwerkingsraad EEG/Tunesië tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking bij de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Tunesië.
PB L80, 31.03.79	Besluit nr. 3/78 van de Samenwerkingsraad EEG/Tunesië tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking bij de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Tunesië
89/3900/ EEG (PB L375, 23/12/89)	Verordening van de Raad van 4 december 1989 betreffende de toepassing van Besluit nr. 2/89 van de Samenwerkingsraad EEG/Tunesië tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking in verband met de toetreding van Spanje en Portugal tot de Europese Gemeenschappen.
(PB L 375, 23/12/89)	Besluit nr. 2/89 van de Samenwerkingsraad EEG/Tunesië tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking in verband met de toetreding van Spanje en Portugal tot de Europese Gemeenschappen
Jordanië	
78/2215/ EEG (PB L 268, 27/09/78)	Verordening van de Raad van de Raad van 26 september 1978 betreffende de sluiting van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Hasjemitische Koninkrijk Jordanië. Protocol 2 betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking
91/3579/ EEG (PB L345, 14/12/91)	Verordening van de Raad van 25 november 1991 betreffende de toepassing van het Besluit nr.3/91 van de Samenwerkingsraad EEG/Jordanië tot wijziging van Protocol nr. 2 betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking ingevolge de invoering van het geharmoniseerde systeem
(PB L 345, 14/12/91)	Besluit nr. 3/91 van de Samenwerkingsraad EEG/Jordanië tot wijziging van Protocol nr. 2 betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking ingevolge de invoering van het geharmoniseerde systeem

91/3580/ EEG (PB L345, 14/12/91)	Verordening van de Raad van 25 november 1991 betreffende de toepassing van Besluit nr. 4/91 van de Samenwerkingsraad EEG/Jordanië tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking in verband met de toetreding van Spanje en Portugal tot de Europese Gemeenschappen..
(PB L345, 14/12/91)	Besluit nr. 4/91 van de Samenwerkingsraad EEG/Jordanië tot wijziging van het Protocol betreffende de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking in verband met de toetreding van Spanje en Portugal tot de Europese Gemeenschappen.
Palästina	
nog niet gepubliceerd	Besluit van de Raad betreffende de sluiting van een interim-associatieovereenkomst inzake handel en samenwerking tussen de EG en de Palestijnse overheid.
SAP	
93/2454/ EEG (PB L 253, 11/10/93) gewijzigd bij : 97/12/ EG (PB L 9, 13/1/97)	Verordening van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van de Verordening van de Raad (EEG) nr.2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (artikelen 67 t/m 97) betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking die van toepassing zijn op bepaalde producten die vanuit ontwikkelingslanden in de Gemeenschap worden ingevoerd.
Bosnië-Herzegovina en Kroatië; Fed. Rep. Joegoslavië; voormalige Joegoslavische Rep. Macedonië	
93/2454/ EEG (PB L 253, 11/10/93) gewijzigd bij 97/12/ EG (PB L 9, 13/1/97)	Verordening van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van de Verordening van de Raad (EEG) nr.2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (artikelen 98 t/m 123) betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking die van toepassing zijn op producten die vanuit Bosnië-Herzegovina, Kroatië; de Fed. Rep. Joegoslavië, de voormalige Joegoslavische Rep. Macedonië, de Westelijke Jordanoever en de Gazastrook in de Gemeenschap worden ingevoerd.

Bijlage I

b) Douane-unies waarbij de Gemeenschap partij is

Turkije	
64/732/ EEG (PB L 217, 29/12/64)	Besluit van de Raad van 23 december 1963 betreffende de sluiting van een overeenkomst waarbij een associatie tussen de EEG en Turkije tot stand wordt gebracht
Verord. 2760/72 (PB L 59, 5/3/72)	Besluit van de Raad van 23 november 1970 betreffende de sluiting van een aanvullend protocol bij de overeenkomst waarbij een associatie tussen de EEG en Turkije tot stand wordt gebracht
(PB L 142, 4/6/75)	Besluit nr. 4/72 van de Associatieraad betreffende de definitie van het begrip "product van oorsprong" uit Turkije voor de toepassing van Hoofdstuk 1 van Bijlage 6 bij het aanvullend protocol bij de Overeenkomst van Ankara.
(PB L 142, 4/6/75)	Besluit nr. 1/75 van de Associatieraad tot wijziging van Besluit nr. 4/72 betreffende de definitie van het begrip "product van oorsprong" uit Turkije voor de toepassing van Hoofdstuk 1 van Bijlage 6 bij het aanvullend protocol bij de Overeenkomst van Ankara .
96/142/ EEG (PB L 35, 13/2/96)	Besluit nr. 1/95 van de Associatieraad EG/Turkije betreffende de inwerkingtreding van de eindfase van de Douane-unie.
96/488/ EEG (PB L 200, 9.8.1996)	Besluit nr. 1/96 van het Douanesamenwerkingscomité EG/Turkije van 20 mei 1996 tot vaststelling van de voorschriften voor de toepassing van Besluit nr. 1/95 van de Associatieraad EG/Turkije.
96/528/ EGKS (PB L 227, 07/09/96)	Besluit van de Commissie van 29 februari 1996 betreffende de sluiting van een overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Republiek Turkije over de handel in onder de EGKS vallende producten. Protocol nr. 1 over de oorsprongsregels.
Andorra	
90/0680/ EEG (PB L 374, 31/12/90)	Besluit van de Raad van 26 november 1990 betreffende de sluiting van een overeenkomst tussen de EEG en Andorra. Aanhangsel betreffende de definitie van het begrip "producten van oorsprong" en de methoden van administratieve samenwerking.
92/116/ EEG (PB L 43, 19/2/92)	Besluit nr. 7/91 van het Gemengd Comité van 31 december 1991 houdende afwijking van de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" ten einde rekening te houden met de bijzondere situatie van het Prinsdom Andorra wat de vervaardiging van bepaalde verwerkte landbouwprodukten betreft.
91/3915/ EEG (PB L 372, 31/12/91)	Verordening van de Raad van 19 december 1991 van 19 december 1991 betreffende de uitvoeringsbepalingen van Besluit nr. 7/91 van het Gemengd Comité EEG/Andorra houdende afwijking van de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" ten einde rekening te houden met de bijzondere situatie van het Prinsdom Andorra wat de vervaardiging van bepaalde verwerkte landbouwprodukten betreft .
95/502/ EG (PB L 288, 1/12/95)	Besluit nr. 2/95 van het Gemengd Comité van 6 novembre 1995 houdende afwijking van het begrip "produkten van oorsprong" in verband met de bijzondere situatie van het Prinsdom Andorra wat de rundveehouderij betreft.
96/465/EG (PB L 192, 2/8/96)	Besluit nr. 3/96 van het Gemengd Comité tot wijziging van Besluit nr. 7/91 van het Gemengd Comité van 31 december 1991 houdende afwijking van de definitie van het begrip "produkten van oorsprong" ten einde rekening te houden met de bijzondere situatie van het Prinsdom Andorra wat de vervaardiging van bepaalde verwerkte landbouwprodukten betreft.
San Marino	
92/561/ EEG (PB L 359, 9/12/92)	Besluit van de Raad van 27 november 1992 betreffende het sluiten van de Interimovereenkomst inzake handel en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino

Bijlage I

(c) Interne maatregelen

<i>Interne maatregelen</i>	
83/3351/ EEG (PB L 339, 05/12/83)	Verordening van de Raad van 14 november 1993 betreffende de regelin ter vergemakkelijking van de afgifte van certificaten inzak goederenverkeer EUR 1 en het opstellen van formulieren EUR 2 in h kader van de bepalingen die voor het preferentiële handelsverkeer tusse de Europese Economische Gemeenschap en sommige landen gelden.
91/1911/ EEG (PB L171, 29/06/91)	Verordening van de Raad van 26 juni 1991 betreffende de toepassing va communautaire bepalingen ten gunste van de Canarische Eilanden.

Bijlage II

1. AANTAL GEVALLEN EN FINANCIËLE GEVOLGEN

In de verslagen van de Commissie over de bestrijding van onregelmatigheden en fraude in 1995 en 1996 zijn vele gevallen beschreven die de hiervoor aangegeven problemen illustreren. Enkele algemene aspecten dienen evenwel te worden vermeld:

Onregelmatigheden en fraude in verband met de preferentieregelingen hebben gevolgen voor de traditionele eigen middelen van de Gemeenschap. Deze gevallen worden hetzij door de lidstaten behandeld en uit hoofde van Verordening nr. 1552/89 aan de Commissie medegedeeld, hetzij ontdekt en/of behandeld door de Commissie in samenwerking met de lidstaten (wederzijdse bijstand op grond van de Verordeningen nr. 1468/81 en 515/97). Daar deze onregelmatigheden dikwijls op meerdere lidstaten betrekking hebben en het onderzoek vaak een controle in een derde land inhoudt, zijn het doorgaans de gevallen met grotere financiële gevolgen die door de Commissie in samenwerking met de lidstaten worden behandeld.

In de periode 1989-1995 hebben de lidstaten 796 onregelmatigheden in verband met de preferentieregelingen aangemeld die van invloed waren op de traditionele eigen middelen. Deze gevallen tezamen waren goed voor een bedrag van 111 miljoen ecu.

Alleen al voor 1995 hebben de lidstaten 322 onregelmatigheden in verband met de preferentieregelingen bij de Commissie aangemeld. Hierbij ging het in totaal voor een bedrag van 52,6 miljoen ecu. Dit stemt overeen met 18% van het bedrag van alle onregelmatigheden die bij de Commissie in verband met de eigen middelen worden aangemeld (zie grafiek 1). (Daar de onregelmatigheden op halfjaarbasis worden aangemeld, zijn de volledige cijfers voor 1996 nog niet beschikbaar.)

De Commissie heeft in 1996, in samenwerking met de lidstaten in het kader van de wederzijdse bijstand, 39¹ gevallen behandeld die verband hielden met preferentieregelingen. Alleen al voor die gevallen werd de invloed op de traditionele eigen middelen (douanerechten en anti-dumpingrechten) op 220 miljoen ecu² geraamd. Dit bedrag komt overeen met 49% van het totale geraamde bedrag van alle onregelmatigheden die door de Commissie in 1996 in het kader van de wederzijdse bijstand zijn behandeld (zie grafiek 2) en met 47% van het totale geraamde bedrag van alle gevallen die van invloed zijn op de traditionele eigen middelen die de Commissie in 1996 heeft behandeld (zie grafiek 1).

Deze cijfers hebben uiteraard slechts betrekking op de onregelmatigheden die door een lidstaat zijn ontdekt (en medegedeeld aan de Commissie) of door de Commissie zijn ontdekt. Het topje van de ijsberg dus!

Dan moet nog worden gewezen op het feit dat de lidstaten niet alle ontdekte onregelmatigheden bij de Commissie aanmelden. De verplichting van de lidstaten de Commissie in kennis te stellen van de voortgang die bij de invorderingsprocedures

¹ nieuwe gevallen of nieuwe onderzoeken

² bijna de helft van dit bedrag (104 miljoen ecu) heeft betrekking op rechten die officieel zijn vastgesteld en die dus kunnen worden ingevorderd

wordt gemaakt, is bij de laatste wijziging van Verordening nr. 1552/89¹ nog versterkt. De lidstaten stellen de Commissie evenwel nog steeds niet systematisch in kennis van het feit of de invorderingsprocedures met succes zijn afgesloten. De ervaring heeft echter geleerd dat het percentage dat de lidstaten invorderen laag blijft (ongeveer 10%).

2. PRODUCTEN

Onregelmatigheden bij de toepassing van de preferentieregelingen hebben betrekking op de volgende producten:

a) Door de lidstaten in 1995 aangemelde gevallen (zie grafiek 3):

	<i>Aantal gevallen</i>	<i>Financiële weerslag</i>
• landbouwproducten:	20	15%
• visserijproducten:	30	17%
• elektronische producten:	97	32%
• textielproducten:	94	24%
• andere industrieproducten	81	12%

		100%

b) In 1996 door de Commissie in samenwerking met de lidstaten behandelde gevallen (zie grafiek 4):

• landbouwproducten:	2	8%
• visserijproducten:	8	26%
• elektronische producten:	7	6%
• textielproducten:	15	34%
• andere industrieproducten:	7	26%

¹ bij Verordening nr. 1355/96

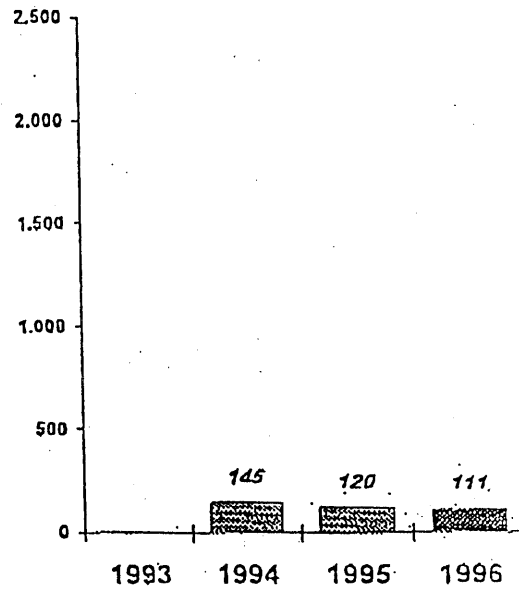
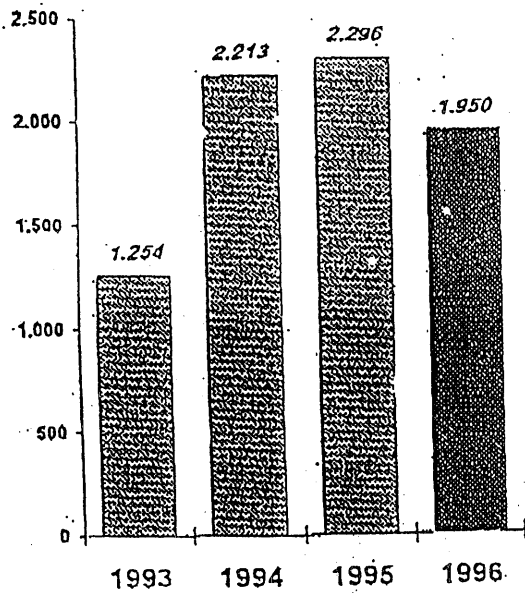
TRADITIONAL OWN RESOURCES

1993 - 1996

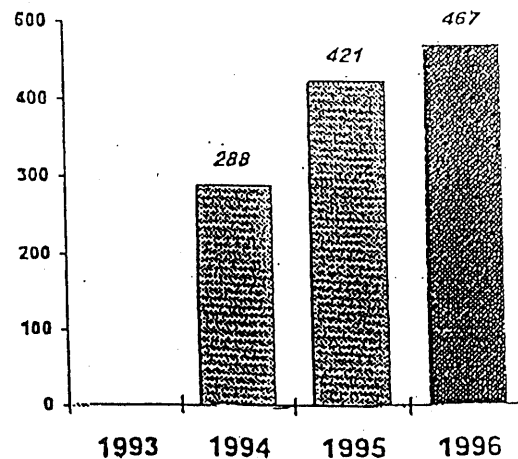
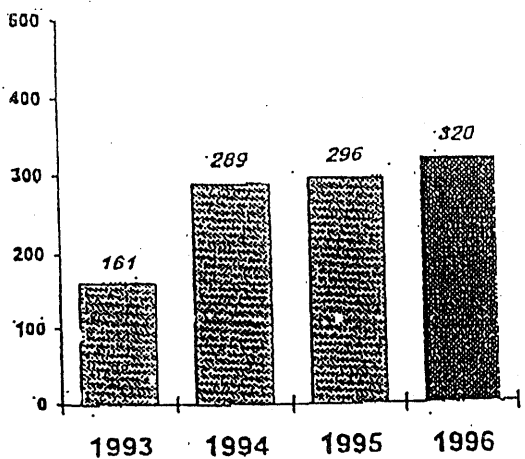
IRREGULARITIES FORMALLY COMMUNICATED (#) by MEMBER STATES

INQUIRIES carried out by the COMMISSION together with MEMBER STATES

NUMBER of CASES

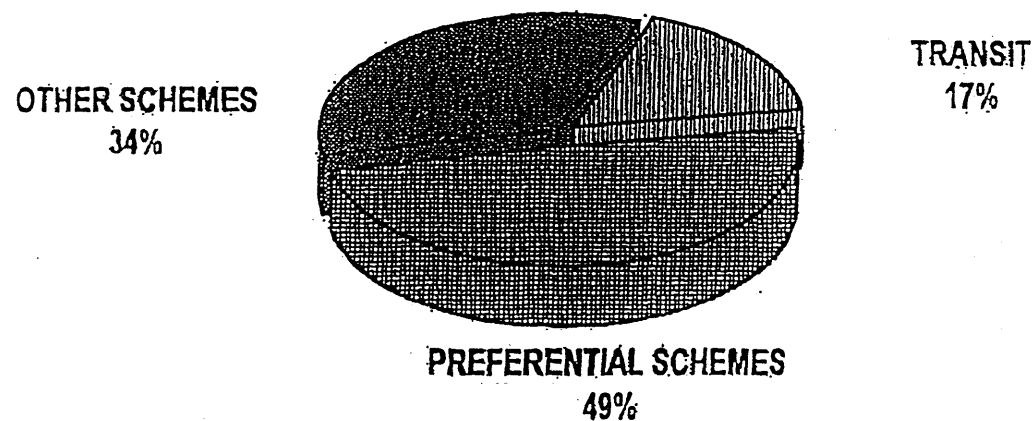
AMOUNTS in MILLIONS of ECU

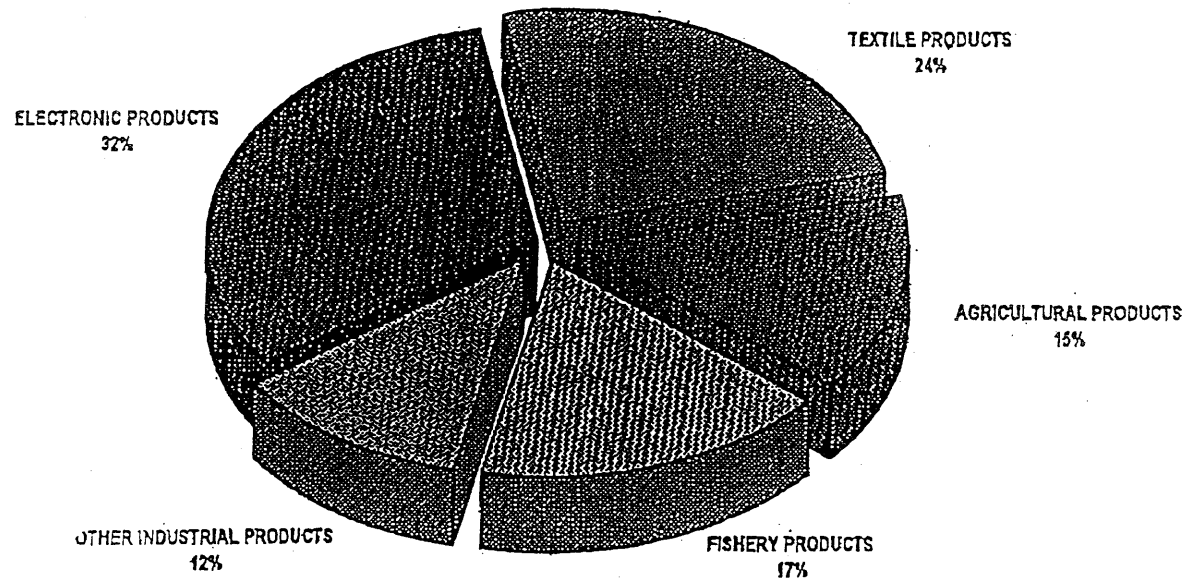
(#) under Regulation (EEC) 1552/89 : including estimate for the second halfyear 1996.

**INQUIRIES CARRIED OUT BY THE COMMISSION TOGETHER WITH MEMBER STATES
IN 1996
(IN THE CONTEXT OF MUTUAL ASSISTANCE)**

**TOTAL estimated financial impact on Community budget :
448 Million ECU (Customs and Antidumping duties)**

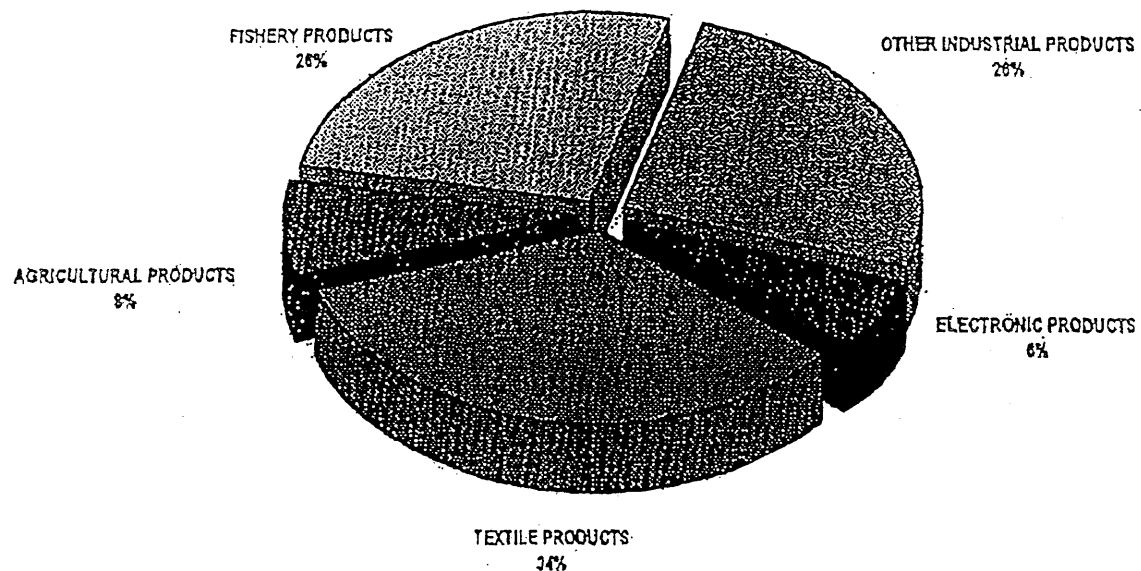

PREFERENTIAL SCHEMES :
cases communicated by Member States for 1995
TOTAL FINANCIAL IMPACT : 52,6 Million ECU

1.1

PREFERENTIAL SCHEMES :
Inquiries carried out by the Commission together with Member States in 1996
(in the context of Mutual Assistance)
TOTAL ESTIMATED FIN. IMPACT : 220 Million ECU

ISSN 0254-1513

COM(97) 402 def.

DOCUMENTEN

NL

02 09 10

Catalogusnummer : CB-CO-97-427-NL-C

ISBN 92-78-23780-9

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg